

avui

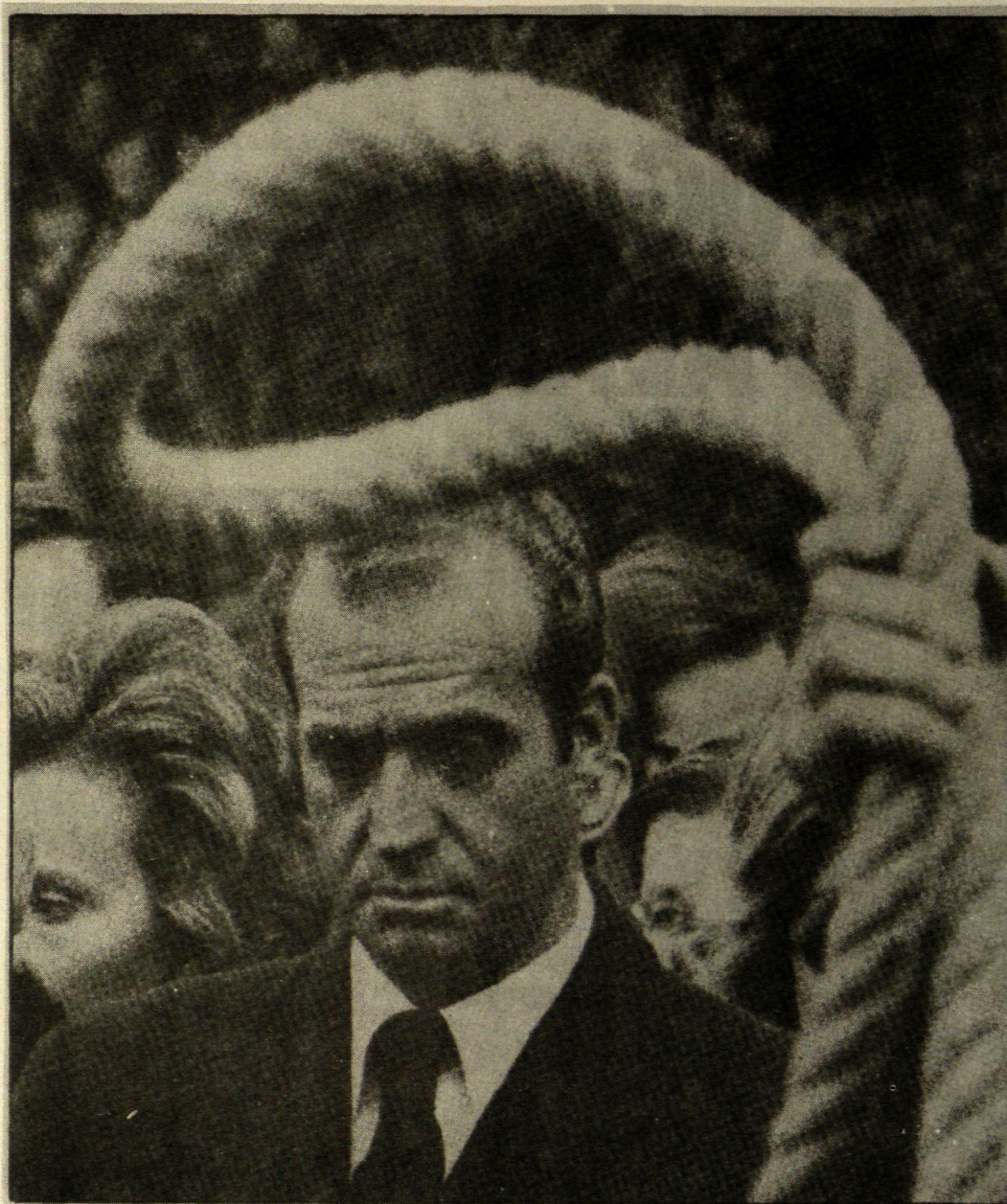
s.i.c.

Any V / N° 35 / Gener 1976

Preu: 20 ptes.

declaració del
CONSELL DE FORCES POLÍTiques
DE CATALUNYA

J. Rudent-Gamnia

QUI ESTIRARÀ LA CORDA DE LA LLIBERTAT-AMNISTIA-DEMOCRÀCIA-AUTONOMIA?

XII^a REUNIÓ
DE LA COMISSIÓ PERMANENT
DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

CONSELL DEMOCRÀTIC DEL
PAÍS VALENCIÀ
dossier especial

EUZKADIKO HERRIKOI BATZARA
(Assemblea Popular d'Euzkadi)
punts de convergència

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

sumari

-
- 2 PÀGINA 2**
Presentació
-
- 3 L'OPOSICIÓ DEMOCRÀTICA**
Declaració del Consell de Forces Polítiques de Catalunya
Comunicat de la XII^a Reunió de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya
-
- 7 INFORMACIÓ GENERAL**
Xirinacs per l'Amnistia
El dia 14 a Montserrat
-
- 9 DOCUMENTACIÓ CATALANA**
Sobre la mort de Franco: Convergència Socialista, Convergència Democràtica, Partit Popular
-
- 12 PARTITS POLÍTICS DELS PAÏSOS CATALANS**
Unió Democràtica de Catalunya
-
- 14 PREMSA DEMOCRÀTICA**
Catalunya Informa, La Veu dels Treballadors, Treball.
-
- 16 PAÍS VALENCIÀ**
Dossier Especial sobre el CONSELL DEMOCRÀTIC del País Valencià
-
- 20 EUZKADI**
Informe sobre les forces polítiques basques. Euzkadiko Herriko Batzará
-

presentació

Teniu a les vostres mans el primer número de 1976 d'"AVUI" el portaveu del S.I.C. Com podeu veure la seva presentació exterior ha canviat positivament. Pel que fa al seu contingut, i atès que bastantes coses surten ja als diaris, l'Equip "AVUI" s'ha replantejat la seva funció a fer.

En efecte, tant la constitució del "CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA" i la celebració de la XII^a reunió de la Permanent de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, així com declaracions dels més importants polítics catalans, han estat publicades pels diaris, la qual cosa creiem positiva ja que d'aquesta manera són centenars de milers els qui se n'assabenten. Aleshores, quina haurà d'ésser la funció de l'"AVUI"?

o El S.I.C. informará documentadament de tot allò que encara no es pot publicar a la premsa: textos de declaracions de l'AdC, CFPC, partits, etc.

o El S.I.C. matitzarà i complementarà les notícies aparegudes a la premsa, però mancades d'elements de judici o informatius.

o El S.I.C. serà una eina de documentació política per a les bases dels partits, els periodistes, els intel·lectuals, els sindicalistes... a les quals oferirà una visió global de les activi-

tats de l'Oposició Democràtica Catalana.

o El S.I.C., per tant, es posa a la disposició de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, del CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA i de totes les forces polítiques i socials catalanes per a difondre + els seus comunicats i informacions, tant a nivell nacional, com de l'Estat i internacional.

o Finalment, l'Equip "AVUI" és de l'opinió que, malgrat l'actual tolerància del nou Govern, la seva existència encara és necessària. I afegeix que ho serà fins i tot si aviat s'aconsegueix una situació semblant a la dels països de l'Europa Occidental. Tot i el que acabem de dir, l'"AVUI", a l'igual que la resta de les publicacions democràtiques, continuarà publicant-se ++ des de la clandestinitat, no per vocació sinó per raons de seguretat d'una gent que vol informar lliurement sense coaccions ni censures de cap tipus.

Avui com ahir, el S.I.C. continua la seva tasca amb un esperit al servei del trencament democràtic i de la llibertat de Catalunya, dels Països Catalans.

CONSELL DE FORCES POLÍTIQUES DE CATALUNYA

PRESENTACIÓ

Un dels més importants esdeveniments + polítics de la vida nacional catalana dels últims decennis ha tingut lloc el passat + més de desembre, és a dir tot just enceta da la monarquia franquista de Juan Carlos. En efecte, el dia 30 se celebrava una con ferència de premsa a Barcelona en la qual es presentà la declaració constitutiva ++ del CONSELL DE FORCES POLÍTIQUES DE CATA LUNYA. El fet és important atès que la ro da informativa tingué lloc a portes ober tes, aprofitant -i ampliant- la toleràn cia establerta pel nou govern. Dies des ++ prés, el 8 de gener, es produïa un acte + semblant, aquesta vegada a un Hotel de Ma drid, davant de més de 75 periodistes espanyols i de tot el món. En ambdós casos, els delegats del CONSELL es presentaren com a tals, afegint-hi el seu nom i el de l'organització que representaven... Nai ++ xia així un nou estil -un "new look"- de fer política, en trencar obertament amb + la clandestinitat mantinguda durant més + de 40 anys, és a dir en vida de Franco.

Però, què ha significat per a Catalu nya la creació del dit CONSELL?

- en primer lloc, la superació del marc + estret i limitat de la Comissió Coordina dora de Forces Polítiques de Catalunya, + fortament condicionada pel dret de veto; - l'entrada en el joc democràtic unitari + de grups polítics com "Esquerra Democràti ca de C." (liberals), "Convergència Demo cràtica de C." i GASC (centre-esquerra),

DECLARACIÓ C.F.P.C.

S'ha constituït el CONSELL DE FORCES + POLÍTIQUES DE CATALUNYA. Les forces polí tiques que l'integren, després d'examinar conjuntament l'actual situació política, + han decidit aplegar-se en un organisme po lític unitari que, en la lluita cap al ++ trencament democràtic, es proposa dur a + terme el següent programa:

1. Reivindicar, propiciar i impul sar la constitució d'un Govern + Provisional de la Generalitat de Ca talunya que assumeixi el poder a Ca talunya, des del moment mateix del trencament democràtic, amb el com ++ promís de convocar i celebrar elec cions en el termini més breu possi ble per al Parlament català. Aquest Govern Provisional de la Generali ++ tat es constituirà a partir dels ++ principis i institucions configu ++ rats a l'Estatut de 1932, i com a + primer pas en l'exercici concret ++ del dret a l'autodeterminació.
2. L'amnistia general, que haurà ++ d'afectar les responsabilitats + polítiques i sindicals fins al mo ++ ment de la seva promulgació, i la + consegüent llibertat immediata de + tots els presos polítics i el re ++ torn dels exiliats.
3. El reconeixement i protecció de les llibertats democràtiques de consciència, expressió, de premsa, + d'associació, de reunió, de manifes tació. El reconeixement i protecció del sufragi universal i de les ga ranties individuals. La instauració

dels principis d'una justícia inde pendent. La unitat de jurisdicció.

4. El reconeixement i protecció de la llibertat sindical entesa com el dret dels treballadors a organit zar-se lliurement, amb independèn cia dels patrons, del govern i dels partits polítics. El reconeixement d'un autèntic dret de vaga.

5. L'adopció de mesures immediates en funció dels interessos més ur gents de les classes populars cata lanes en el camp de l'ensenyament, + la política econòmica i de salaris, l'assistència social, sanitària i + de previsió, la política urbana i + agrària.

6. Donar suport perquè les situa cions específiques del País Va lencià i de les Illes trobin la so lució adient mitjançant la voluntat lliurement expressada pels seus ha bitants, formulació que es fa exten siva a la resta dels pobles de l'Es tat espanyol.

7. Donar suport a la constitució ++ d'un Govern Provisional de l'Es tat espanyol que es compromet a ++ convocar ràpidament unes Corts Cons tituents, elegides per sufragi uni versal, les quals, dins el marc de les institucions, llibertats, drets i garanties esmentats en els apar ++ tats anteriors, configuraran les no ves institucions polítiques de l'Es tat espanyol, amb la qual cosa posa ran fi al període provisional.

EL CONSELL DE FORCES POLÍTIQUES DE CA TALUNYA manifesta que el seu objectiu fo namental és arribar, a través del combat polític i de la mobilització pacífica del poble, a la construcció d'un règim demo cràtic i pluralista, basat en la sobira nia popular, que reconegui i garanteixi + les llibertats polítiques i nacionals del poble de Catalunya.

En acordar la seva constitució el CON SELL DE FORCES POLÍTIQUES DE CATALUNYA és conscient de la força assolida pel nostre poble en la lluita democràtica i de fet + la mort del general Franco ha clos un pe ríode de despòtica dictadura personal. En aquest moment un govern continuista, ree quilibrador de les forces del règim, pre tén consolidar l'intent del franquisme de sobreviure a través de la monarquia conti nuista prevista en les lleis successòries.

Per tot això, el CONSELL DE FORCES PO LÍTIQUES DE CATALUNYA afirma que l'únic + camí cap a la democràcia passa pel trenc ament amb les lleis i les institucions

franquistes i l'obertura d'un període provisional que, restablint i garantint les llibertats democràtiques, retorni la veu i el vot als ciutadans i, mitjançant la realització d'eleccions lliures, clogui el període provisional i n'obri un de constituent perquè els pobles de l'Estat espanyol configurin amb plena llibertat i responsabilitat les seves institucions.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA crida al poble de Catalunya a accelerar i ampliar el combat per la democràcia, pel restabliment de l'autonomia, per l'amnistia general i immediata dels empresonats per raons polítiques i sindicals i pel retorn dels exiliats; a propulsar i consolidar la conquesta de nous espais de llibertat; a fer convergir les diferents lluites i activitats de caràcter democràtic en una sola línia de mobilització popular creixent que precipiti el trencament democràtic.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA és conscient de la importància del paper de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA com a plataforma d'àmplia unitat i mobilització popular, en la lluita per les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya. En aquest sentit, es proposa de col·laborar-hi activament i obrir-hi un ampli diàleg. Amb l'ASSEMBLEA i amb les forces sindicals, polítiques i socials catalanes, es proposa d'iniciar també l'ampli debat necessari per a la constitució del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya.

L'acord fundacional del CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA s'ha pres amb la voluntat que la més alta institució catalana -representada pel President de la Generalitat- assumeixi el paper essencial que li correspon en el procés de constitució del Govern Provisional.

Per últim, el CONSELL urgeix també a les plataformes unitàries i les forces polítiques de tots els pobles de l'Estat espanyol a accelerar el camí vers una àmplia entesa democràtica.

acords

Les forces polítiques sotassignants han vist la necessitat de crear un nou organisme polític de negociació unitària, obert a les altres forces de disciplina catalana que vulguin incorporar-s'hi en el futur i que acceptin les bases programàtiques, d'estratègia i de funcionament que han emmarcat l'acord obtingut.

Neix avui el CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA al qual s'atorguen, d'acord amb la voluntat de fer un pas endavant en l'organització de la lluita democràtica catalana, les següents funcions:

- l'orientació, amb vocació de direcció, de la política general en funció del trencament democràtic;
- la negociació unitària amb la resta de l'Estat espanyol; i
- la iniciació d'un procés de mobilització i negociació que culmini amb la constitució d'un futur Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya. A tal fi farà totes les consultes necessàries i sollicitarà les ajudes i adhesions que cregui precises.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA, com a organisme polític unitari català cap al trencament democràtic, propugna el següent programa:

(Aquí els 7 punts esmentats més amunt.)
Per a portar a terme aquest programa, el CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA es proposa:

- denunciar conjuntament qualsevol de les solucions continuïstes del règim franquista;

- fomentar la mobilització popular i donar-li suport perquè aixequi el nivell de les lluites sectorials i les condueixi cap a accions generalitzades, cada vegada més àmplies i intenses; i

- prendre posicions conjuntes per clarificar la situació política de cada moment concret.

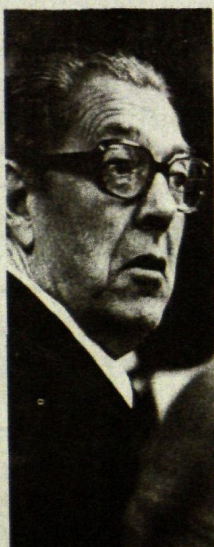
Com a contribució a la lluita unitària, les forces polítiques sotassignants es comprometen perquè les seves formes i mètodes propis de treball no entrin en contradicció amb les línies estratègiques comunament acceptades.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA, en el moment de constituir-se formalment, vol remarcar en especial que:

- s'esforçarà a mantenir les relacions més estretes possibles especialment amb els òrgans unitaris representatius del País Valencià i de les Illes, i amb els dels altres pobles de l'Estat espanyol, en funció del comú interès per la democràcia i la conquesta de les llibertats nacionals;
- participarà d'una manera activa en la recerca d'una entesa democràtica a nivell de tot l'Estat espanyol i propiciarà la constitució d'un sol organisme amb el qual poder pactar en representació de Catalunya.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA és conscient de la importància del paper de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA com a plataforma d'àmplia unitat i mobilització popular en la lluita per les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya. En aquest sentit, es proposa de col·laborar-hi activament i obrir-hi un ampli diàleg. Amb l'ASSEMBLEA i amb les forces sindicals, polítiques i socials catalanes, es proposa d'iniciar també l'ampli debat necessari per a la constitució del Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya.

J. Solé Barberà
PSUC

R. Trias Fargas
EDC

J. Raventós Carner
CSC

Anton Canyellas
UDC

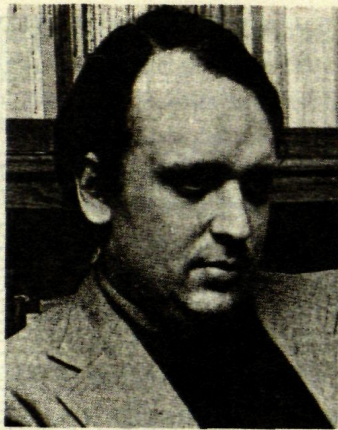

Josep Pallach
RSDC

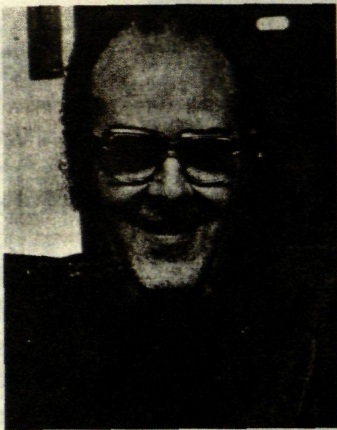

Jordi Pujol
CDC

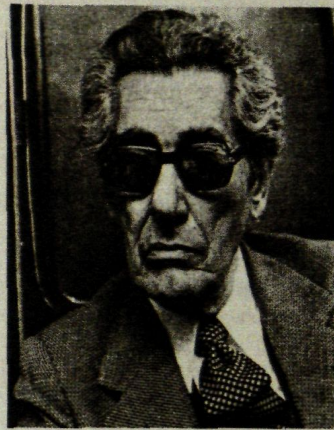

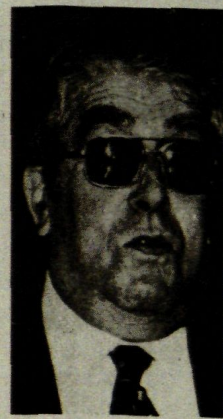
Joan Armet
PSAN

Joan Colomines
PPC

Joan Cornudella
FNC

J. Andreu Abelló
ERC

nya.

Aquest acord fundacional es pren amb + la voluntat que la més alta institució ca- talana -representada pel President de la Generalitat- assumeixi el paper essen-++ cial que li correspon en el procés de ++ constitució del Govern Provisional.

El CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CA- TALUNYA, quant al seu funcionament s'ajus- tarà -sens perjudici de l'elaboració ++ d'un protocol específic sobre aquest punt- a les següents normes:

1.- Caldrà la unanimitat per a modifi- car o ampliar la declaració consti- tuent, per a la incorporació o separació de membres i per a l'aprovació de proto-++ cols de funcionament.

2.- Caldrà una majoria qualificada de 4/5 parts per a decisions conside- rades importants per qualsevol membre.

3.- Els altres acords es prendran per majoria simple.

4.- La minoria discrepant tindrà sem- pre dret a fer conèixer la seva o- pinió.

Catalunya, desembre 1975.

XII^a REUNIÓ COMISSIÓ PERMANENT ASSEMBLEA DE CATALUNYA

crònica del nostre delegat

El passat 27 de desembre tingué lloc a un indret de Barcelona la celebració de + la XII^a Reunió de la Comissió Permanent + de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Després de + 10 hores de discussions, sis dels seus ho- mes presidiren una roda de premsa amb pe- riodistes barcelonins. Al dia següent, ++ tots els diaris de la ciutat portaven un resum de l'acte i de la conferència poste- rior -incloent-hi els noms dels 6- la ++

qual cosa produí una certa astoració en- certs ambients, davant la temença de re-++ presàlies que, ara com ara, no s'han pro- duït. D'aquesta manera, doncs, l'ASSEM-++ BLEA DE CATALUNYA emergia de la clandesti- nitat per primera vegada d'ençà de la se- va creació el 7 de novembre de 1971.

L'ordre del Dia

Evidentment, la notícia apareguda als diaris no era exhaustiva, la qual cosa no treu que centenars de milers de catalans+ se n'hagin assabentat i tret profit. A ++ continuació ens farem ressò de l'Ordre ++ del Dia de la reunió, i farem un breu re- sum de com es va desenvolupar l'acte.

L'Ordre del Dia era el següent: 1.- Si- tuació política i la seva resposta per ++ part de l'AdelC; 2.- Lluita unitària a ni- vell nacional català i a nivell de tot ++ l'Estat espanyol; 3.- Descentralització + dels organismes centrals de l'AdelC, a fi i efecte de crear bases a tots els indrets de Catalunya; i 4.- Redacció i aprovació d'un comunicat final.

Els debats

En total hi assistien unes 75 persones representants de comarques, barris, orga- nitzacions obreres, universitat, organís- mes cívics i organitzacions polítiques.

LES 11 FORCES SIGNANTS

C D C (Convergència Democràtica de Catalunya)
C S C (Convergència Socialista de Catalunya)
E D C (Esquerra Democràtica de Catalunya)
E R C (Esquerra Republicana de Catalunya)
F N C (Front Nacional de Catalunya)
P C C (Partit Carlí de Catalunya)
P P C (Partit Popular de Catalunya)
P S A N (Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans)
P S U C (Partit Socialista Unificat de Catalunya)
R S D C (Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya)
U D C (Unió Democràtica de Catalunya)

En el primer punt es registraren 35 intervencions, les quals es mostraren favorables a engegar grans campanyes de mobilització popular de cara a refermar els 4 punts programàtics. En el segon, el més important, foren 52 les intervencions, algunes de les quals mostraren la seva disconformitat amb el CONSELL, en el sentit de no ésser representatiu de Catalunya; a retenir la proposta de No Aliniats de creació d'un Comitè d'Unitat Nacional de Catalunya -amb unes 25 persones-, veritable ampliació del CONSELL. Quant al tercer punt, amb 11 intervencions, s'arribà a la conclusió que la descentralització de l'A de C ha de ser cosa de les comarques mateixes més que no pas dels òrgans centrals de l'ASSEMBLEA. Finalment, pel que fa al 4rt punt, després de diverses esmenes s'aprova el comunicat final de la XIIª Permanent, document que inserim in extenso més endavant.

Com ja ha quedat dit, després d'acabada la sessió, tingué lloc una roda de premsa. Josep Benet, Rafael Ribó, Jordi Carbonell, Vicenç Lligüerre, Pere Portabella i Miquel Sellarès presidiren aquesta reunió informativa, tot contestant les preguntes dels informadors d'aquí i de l'estranger.

El fet que, a l'igual que el CONSELL, l'ASSEMBLEA hagi gosat trencar amb la clandestinitat constitueix un pas endavant irreversible. I també, ara més que mai, cal un acord entre els dos màxims organismes unitaris catalans: el CONSELL o de pacte polític i l'ASSEMBLEA o de mobilització popular.

COMUNICAT XIIª PERMANENT

REUNIDA la XII Comissió Permanent de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, acorda fer públic el següent comunicat:

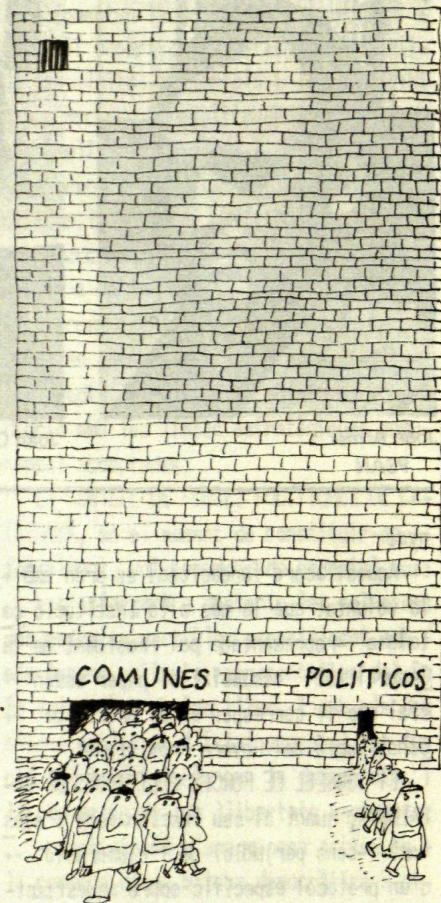
La desaparició del darrer dictador feixista d'Europa ha provocat en el si del Règim el reequilibri de les seves forces amb una clara intenció continuista. Les polítiques pseudodemocràtiques i reformistes, condicionades pels darrers redutes, altres, configuren una maniobra "aperturista" que pretén amagar la perduració de les estructures autoritàries. Així, hem de denunciar la vigència del decret llei antiterrorista, la detenció i tortura de companys en lluita, les degradants condicions del règim penitenciari i la confirmació del processament de militars democrates. Ens sentim solidaris amb tots aquells que són objecte d'aquesta repressió.

Davant les aspiracions i necessitats populars, el Règim respon amb mesures com la congelació de salaris, un indult que ignora el clam popular per l'amnistia general política, el decret "sobre el uso de las lenguas regionales", burla de les aspiracions nacionals dels pobles basc, gallec i català.

La submissió als interessos imperialistes té expressions tan clares com la venda del Sàhara, traïció a la lluita nacional del poble saharí encapçalada pel F. Polisario, que mostra com l'actual govern entén el dret d'autodeterminació dels pobles.

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, que en la seva X Comissió Permanent ja va expressar que "tota obertura atorgada és una obertura aconseguida", reitera la seva voluntat de lluitar per la democràcia sense exclusions, pel retorn de la sobirania al poble. Només el rebuig del continuisme i el revocament de les lleis fonamentals del franquisme i de tots els òrgans i institucions que l'han configurat o que intentin perpetuar-lo, és a dir, només la ruptura democràtica, pot ser l'inici del camí per a satisfer les exigències populars i nacionals.

Es amb aquesta convicció que l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, des de la seva constitució el 7 de novembre de 1971, ha expressat la seva alternativa en aquests termes:

alternativa de assemblea de catalunya

"NOSALTRES, catalans de diferents tendències pertanyents i no pertanyents a organitzacions polítiques, de diversos sectors de la població, obrers, camperols, estudiants, intel·lectuals, professionals i ciutadans en general, de Barcelona i de comarques, reunits en Assemblea, malgrat que som conscients que les actuals circumstàncies dificulten d'esgotar les possibilitats de representació, formulem la present Declaració:

L'actual crisi del règim, de la qual el procés de Burgos fou una manifestació sobressortint, la progressiva presa de consciència i la mobilització de les classes populars, i la necessitat d'oposar-nos fermament a la maniobra continuista i d'instaurar Juan Carlos com a seccessor, a títol de rei, del dictador, exigeixen l'adopció unitària d'una alternativa democràtica basada en els punts mínims acceptables per les forces i sectors representats a l'Assemblea, alguns dels quals tenen objectius divergents a llarg termini, però que coincideixen en l'objectiu immediat de l'enderrocament del franquisme. Aquests punts de coincidència són els següents:

1.- La consecució de l'amnistia gene-

ral dels presos i exiliats polítics.

2.- L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertat de reunió, d'expressió, d'associació -inclosa la sindical-, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític.

3.- El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.

4.- La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica."

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA crida el poble a confirmar aquests quatre punts a través d'un ample debat polític que els desenvolupi en tots els àmbits sectorials i territorials, i es disposa a convocar tot el poble a una mobilització general coordinada. Aquests elements -confirmació popular, desenvolupament de les alternatives polítiques i coordinació de mobilitzacions- configuren el procés que porta a la celebració de la SEGONA SESSIÓ PLENÀRIA de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. En aquesta Segona Plenària el poble de Catalunya ha de formular el programa polític d'alternativa democràtica, en el camí cap a la constitució del GOVERN PROVISIONAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

En aquest sentit, l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA es proposa:

a) Arribar al nivell màxim unitari a Catalunya, continuant el seu treball de vinculació i coordinació de les forces i organitzacions que lluiten pel trencament democràtic.

b) Iniciar el diàleg amb el CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA, l'aparició del qual saluda públicament, sobre la base de les coincidències programàtiques i de la voluntat unitària comuna. Invitar el CONSELL DE FORCES POLÍTiques DE CATALUNYA a incorporar-se com a tal a l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

c) Continuar treballant per assolir una entesa unitària amb totes les forces i instàncies de l'Estat espanyol, i especialment del País Valencià i de les Illes, en la perspectiva d'una àmplia mobilització per la conquesta de les llibertats polítiques i nacionals.

d) Mantenir contacte amb el President de la Generalitat de Catalunya per analitzar aquesta situació política davant la constitució del Govern Provisional.

Desembre del 1975.

INFORMACIÓ GENERAL

XIRINACS PER L'AMNISTIA

En el passat número de l'"AVUI" fèiem referència a la crida emesa per uns "CAPTAIRES DE LA PAU", des de Montserrat. Recordem els noms: Mossèn Lluís M. Xirinacs, Rosa M. Rotllan i Josep Ricart. La seva intenció era restar al santuari de Montserrat fins al darrer dia de l'any 1975, tot reivindicant l'amnistia i la democràcia. També cal recordar que quan la vinguda de Marcelino Camacho a Catalunya, marxà expressament a Montserrat a saludar Mossèn Xirinacs, antic conegut de la presó madrilenya de Carabanchel.

Segons sembla, per desacords amb la comunitat benedictina de Montserrat, els "CAPTAIRES DE LA PAU" hagueren d'abandonar el monestir la vetlla de Nadal. Abans però, van fer públic un segon comunicat el qual duia per títol "LA DARRERA OPORTUNITAT", el qual reproduïm tot seguit:

"Avui comença l'Advent, la preparació del Nadal de 1975. Durant tot aquest Any Sant, el Poble ha esperat amb ànsia la realitat llargament esperada i desitjada d'una reconciliació de veritat. En aquest mes de novembre, amb el carvi de Cap d'Estat, l'ocasió de superar els privilegis dels vencedors de la guerra civil i de donar igualtat d'oportunitats als vençuts ERA EXCEPCIONAL. Aquesta gran esperança es resumeix en dues paraules: AMNISTIA i LLIBERTAT. O en una: DEMOCRÀCIA.

El dia 25 fou concedit un indult en la línia d'altres indults concedits pel règim. Ni Amnistia, ni llibertats, ni democràcia, de moment. L'esperança, una vegada més, ha estat defraudada. Milers d'homes d'altíssima vàlua hauran de morir en la clandestinitat, a la presó o a l'exili. Potser els més responsables.

En aquest Any de Reconciliació, només resta una darrera oportunitat de canvi en l'Estat espanyol tan torturat per la història: el Nadal, la diada de pau a la terra. Per això, uns captaires de la nova pau que estem en vetlla continuada a Mont-

serrat des de mig novembre, tot demanant l'AMNISTIA i les LLIBERTATS, ENCEM AVUI UNA VAGA DE LA FAM per reforçar la nostra petició tant com poguem. En la vetlla, en la pregària, en el dejuni remandrem aquest Advent per obtenir el més gran bé que pugui venir al nostre país.

Instem, en aquesta darrera oportunitat, a tothom que estigui disponible, a sumar-se a la nostra acció, totalment o parcialment, a Montserrat o al propi lloc. Demanem a tots els homes i grups responsables

d'insistir en l'exigència de l'AMNISTIA i de les LLIBERTATS com a realització de la conversió a casa nostra.

I desitgem vivíssimament que el Papa, primer convocador d'aquest Any Sant de la Reconciliació, els Bisbes de l'Estat espanyol, els sacerdots i tots els cristians que portem davant del món la unció de l'esperit de Jesús, sapiguem cridar sense por amb la veu valenta:

"L'Esperit del Senyor reposa sobre nosaltres perquè ell ens ha ungit.

Ens ha enviat per anunciar la bona nova als desventurats, per predicar als captius la llibertat i als cecs el recobrament de la vista; per posar en llibertat els oprimits i proclamar un any de gràcia del Senyor" (Luc 4, 18-19).

UNS CAPTATRES DE LA PAU.

Montserrat, 30 de novembre 1975. Primer +
Diumenge d'Advent."

el dia 14 a Montserrat

Per al dia 14 de desembre l'ASSEMBLEA de Catalunya havia organitzat una concentració a Montserrat, en especial per a re-fermar la campanya per l'Amnistia. Es calcula que foren quatre o cinc milers les persones que hi anaren. D'entre els fets + que s'hi esdevingueren cal remarcar els següents: penjada d'unes immenses pancartes (una senyera catalana i una altra amb el mot AMNISTIA), una manifestació per la zona que s'allargà durant part del matí, i + finalment la lectura amb megàfon d'una crida del Secretariat de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA. Segons informacions rebudes, l'acte fou manipulat per certs grups, trencant així l'esperit unitari amb què havia estat + preparat.

la proclama llegida

"ATENCIÓ, CATALANS: US PARLA L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

Continuant les mobilitzacions d'aquests darrers dies, som a Montserrat per a fer un acte per l'amnistia i d'afirmació nacional.

El dictador ha desaparegut però no la Dictadura.

La designació d'Arias Navarro com a president i tots els esdeveniments des de la coronació, demostren com era de certa la nostra afirmació:

JUAN CARLOS ES INCAPABLE D'ASSEGURAR UNA TRANSICIÓ PACÍFICA CAP A LA DEMOCRÀCIA. +
FRANCO L'HA POSAT AL TRON. FRANCO HAVIA +
ARRABASSAT EL PODER AL POBLE. ARA CAL QUE EL PODER TORNI AL POBLE IMMEDIATAMENT!!!

Que mai no es pugui dir que els catalans d'avui no hem sabut ésser dignes d'aquesta hora històrica!

POBLE DE CATALUNYA!

Continuem exigint les llibertats que ens van ser usurpades pel general Franco.

Només recobrem aquestes llibertats + si tots aportem el nostre esforç a la lluita.

Prou tirania! Exigim les llibertats polítiques i nacionals de Catalunya, concre-tades en el restabliment dels principis i les institucions configurats en l'Estatut.

Volem un GOVERN PROVISIONAL DE CATALUNYA!

Prou repressió! Exigim l'AMNISTIA TOTAL per als presos polítics i socials i + per als exiliats.

Secretariat de la Comissió Permanent de +
l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA.

Montserrat, 14 de desembre del 1975."

Xirinacs davant la Model

D'ençà de la promulgació de l'"indulto" són constants les demandes d'una AMNISTIA total i general. Des de tots els recors i àmbits de l'Estat espanyol plouen + i plouen a diari les declaracions favorables a l'AMNISTIA. Cosa simptomàtica, hem

vist com alguns Ajuntaments i Diputacions i, el que és més curiós, alguns "procuradores en Cortes" s'han sumat a aquest clam unànime.

Les peticions d'AMNISTIA no s'aturaren quan corregué el rumor que Juan Carlos + l'anunciaria en el seu discurs de Nadal, + cosa que no es produí, ni tampoc minven + ara quan algun ministre afirma que és cosa de setmanes o de mesos. Si la concedeixen haurà estat degut a un mateix crit + que ressona per tot l'Estat espanyol: AMNISTIA!

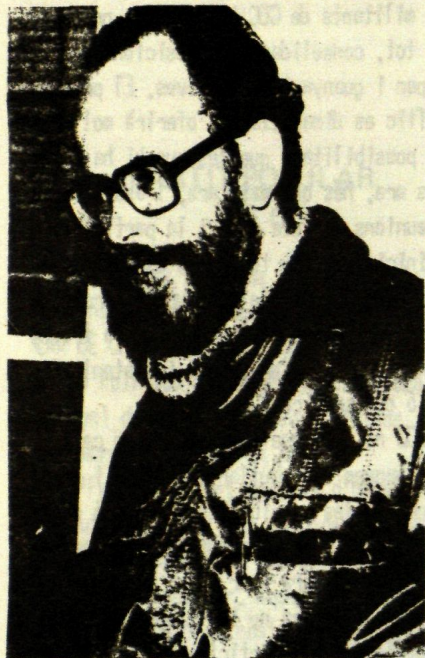
Les aportacions a aquesta campanya són variades: recollida de signatures, cartes collectives, declaracions... Pel que fa a Mossèn Xirinacs, en aquesta ocasió ha optat per sortir al carrer i anar al davant mateix de l'edifici que simbolitza la manca que cal aconseguir: la presó "Modelo" de Barcelona.

En efecte, d'ençà del dia de Nadal, i durant 12 hores (8 del matí a 8 del vespre, encara que darrerament hi roman més temps) el nostre candidat al Nobel de la Pau 1975 fa guàrdia pacífica "al carrer + Entença". Als pocs dies els diaris publicaren la notícia, produint una doble reacció: d'una banda l'afluència de gent desitjosa de solidaritzar-se amb Mossèn Xirinacs, i d'una altra l'aparició de grups

BARÇA, BARÇA, CATALUNYA!

La foto ha estat extreta del "Diario de Barcelona" del dia 30 de desembre de 1975. Es tracta de part de la pancarta hissada la tarda del diumenge 28 al camp del Barça + amb motiu del partit de fútbol amb el Real Madrid. Hi manca l'emblema que la signava : les quatre barres amb l'estel roig.

SOBRE LA MORT DE FRANCO

PRESENTACIÓ

Tot i que ja fa dos mesos de la mort + del dictador Franco i malgrat que hom di-
ria que tal esdeveniment es produí fa més
de temps, a continuació inserirem tres de
caracions d'igual nombre d'organitzacions
polítiques catalanes sobre aquest fet. Al
cap i a la fi, es tracta d'uns documents+
força interessants tant pel que fa a l'ac-
tualitat política com de cara el dia de +
demà, en trobar-los aplegats.

CONVERGENCIA SOCIALISTA DE C.

D'un full bilingüe català/espanyol ti-
tolat "AL POBLE DE CATALUNYA":

"Franco és mort. En aquests moments+
els objectius de tot el poble són:

1. Amnistia general immediata per als ++
presos i exiliats! Retorn dels acomia-
dats i represaliats a les empreses!!

2. Anul·lació del Decret-Llei Anti-Terro-
risme!! Garanties individuals, liqui-
dació del TOP i de les altres jurisdic-
cions especials repressives i independen-
cia de la Magistratura!! Llibertat de re-
unió, d'associació, d'expressió!!

3. Dimissió immediata de tots els càr-
recs anomenats a dit pel franquisme!!

Fora Viola i tots els alcaldes i regi-
dors feixistes dels ajuntaments!! Elec-
cions democràtiques a tots els municipis
!! Control democràtic de la política ur-
bana i denúncia de la corrupció!!

4. Liquidació immediata de les estructu-
res verticalistes de l'O.S.!! Vers el
congrés constituent del Sindicat Unitari
i Democràtic dels Treballadors!! Can-
didatures de tendència per a elegir dele-
gats de les empreses al congrés constitu-
ent sindical!!

5. Assemblees democràtiques i elecció de
consells democràtics a tots els àm-

de joves feixistes amb pancartes insul-
tants i amb actitud provocativa.

Dos han estat els dies clau d'aquesta+
nova forma de protesta pacífica. El pri-
mer tingué lloc a les zero hores de cap +
d'any, quan unes 500/800 persones marxa-
ren pacíficament fins col·locar-se davant+
de la galeria dels presos polítics, als-
quals cridaren "AMNISTIA!" i "LLIBERTAT!",
essent contestats amb iguals crits. L'al-
tre fita fou el dia 6 de gener: la poli-
cia s'endugué varies vegades a Mossèn Xi-
rinacs conduint-lo a l'altre extrem de la
ciutat cada cop que ell hi tornava. També
a partir d'aquest dia la policia impedeix
la formació de grups.

"Xirinacs en cap moment no ha pretès+
que l'imitin en les formes concretes del
seu refús o de les seves accions de no ++
cooperació, malgrat que aquestes han des-
vetllat l'atenció de molts ciutadans. Xi-
rinacs apella a la "imaginació fecundissi-
ma del Poble" per a trobar accions popu-
lars de no cooperació, i ell mateix afir-
ma que el seu cas és una "petita aporta-
ció a la campanya de refús de la ilegali-
tat feixista amb la pràctica de la desobe-
diència civil que l'Assemblea de Catalu-
nya vol llançar (...). L'intent és d'esti-
mular la creació espontània de totes les
formes possibles de refús i no cooperació
que siguin reforçades i potenciades per +
accions polítiques de tota mena. Es així
com el refús de Lluís M. Xirinacs promou+
una forma de lluita cívica nova al nostre
país, que pot ser altament popular."

(De "Lluís M. Xirinacs, un home conflic-
tiu". Ed. clandestina 1974, p. 12)

bits de la vida col·lectiva: facultats, +
centres d'ensenyament, barris, etc.!!

6. Oficialitat del català i derogació im-
mediata del "decreto de lenguas regio-
nales"!!

7. Ruptura democràtica i estatut d'auto-
nomia!! Davant els intents del conti-
nuisme franquista a través de la monar-
quia de Juan Carlos, Govern Provisional+
i Procés Constituent!!

Juan Carlos acabà de concedir un in-
dult. Aquest indult, però, no respon de
cap manera a les esperances que el poble
tenia, perquè els presos, els exiliats, +
els acomiadats tornessin a la llibertat,
al seu país, al seu lloc de treball; es-
perances que s'havien expressat i recol-
zat amb peticions d'amnistia per tota me-
na d'entitats. A més de la insuficiència+
de l'indult, continuen produint-se tota +
mena d'activitats repressives (detencions,
tortures, segrestaments de publicacions, +
multes governatives) contra activitats a-
vui completament legals a l'Europa a la +
que diuen que ens volen portar. Només l'am-
nistia general pot satisfer plenament les
aspiracions a una societat més democràti-
ca, lliure i fraternal.

Davant dels sectors feixistes que vo-
len mantenir la situació de corrupció i +
arbitrarietat que ha caracteritzat el ++
franquisme durant aquests 40 anys, davant
dels sectors més importants de la burge-
sia que pretén introduir algun petit can-
vi formal perquè tot continuï igual, tot
el poble de Catalunya (obriers, empleats,
camperols, botiguers, intel·lectuals, estu-
dants, etc.) hem d'afirmar amb la nostra
acció, ara, en aquest moment, i amb més +
força que mai, la nostra voluntat d'acon-
seguir l'amnistia general, com a primera+
pedra per la construcció d'una societat +
autènticament democràtica.

La consecució d'aquesta democràcia pas-
sa avui pel recolzament de l'Assemblea de
Catalunya i del seu programa, és a dir:

/(aquí els 4 punts de l'AdeC)/

L'objectiu prioritari fonamental en a-
quest moment és conquerir l'AMNISTIA GENE-

RAL immediata per als presos i exiliats, i el retorn dels acomiadats i represaliats a les empreses.

Recolzem i participem en totes les accions i lluites per l'amnistia (a les empreses, als nostres barris, a les nostres ciutats)!!!

Mobilitzem els nostres companys, amics, veïns en aquest objectiu (firmes de petició d'amnistia, manifestacions davant de les autoritats, etc.)!!!

De l'esforç de cada un de nosaltres + depèn que això sigui possible!!!

CONTRA LA CORRUPCIÓ, LA REPRESSIÓ I L'ARBITRARIETAT!!! CONTRA L'ENCARIMENT DE LA VIDA!!! PER L'AMNISTIA!!! PER LA DEMOCRÀCIA!!! PER LES LLIBERTATS POLÍTQUES I NACIONALS DE CATALUNYA!!! PEL SOCIALISME!!!

CONVERGENCIA DEMOCRÀTICA DE C.

Per la seva banda, la "CONVERGENCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA", mitjançant un Comunicat del seu Secretariat Polític, feia saber la seva postura. El document duu la data històrica del 20 de Novembre 1975:

"Amb motiu de la mort del general Franco, el Secretariat Polític de la CDC es posa en contacte amb tots els militants i afiliats del moviment per a ratificar + la declaració de la II^a Assemblea celebrada el dia 15 de novembre i per a precisar més encara alguns punts bàsics de programa i d'actuació.

Els objectius primordials de CDC són + el retorn de la sobirania al poble a través de la instauració del sufragi universal amb tots els condicionaments i totes les conseqüències que li són inherents, i el reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya i consegüent restabliment d'un òrgan de govern català.

No hi pot haver sufragi universal sense el previ reconeixement com deia la declaració de la II^a Assemblea de CDC de + les llibertats d'associació, de reunió, + d'expressió i, per tant d'una manera especial, sense la lliure existència de partits polítics, de sindicats lliures i de premsa lliure. Per altra banda, com subratllava també la declaració de la II Assemblea, no hi ha "cap més democràcia ... que la que en el seu concepte sap incloure les exigències de democratització econòmica i social". Finalment, el sufragi + universal significa el govern de la majoria.

En el terreny nacional, el reconeixement de la personalitat nacional de Catalunya ha de comportar el restabliment d'un òrgan de govern català, concretament el restabliment de l'Estatut de 1932.

o o o

Un cop reafirmats aquests principis + programàtics bàsics, i passant al camp de l'actuació política immediata, cal fer algunes precisions.

La primera és que, com es desprén amb lògica estricta del que acabem de dir i + de la declaració de la II^a Assemblea, CDC rebutja tota possible participació en res que signifiqui la continuació del franquisme en la seva triple vessant nacional, política i social. Per tant, la posició del nostre moviment i dels nostres militants + afiliats, en aquest moment de canvi, ha d'estar marcada per una voluntat de presència en tots els camps i en totes les accions polítiques, socials i nacionals.

Es funció nostra pressionar per tal + que es desencadeni un potent procés democratitzador. Això ho hem de fer en tots + els terrenys, i en tots els nivells al nostre abast: a través dels nostres contactes internacionals, a través de la premsa, a través dels Ajuntaments, a través de les associacions cíviques de tota mena, a través de l'acció específica de + CDC. No sabem exactament fins on la nova situació obrirà noves perspectives polítiques. No sabem si es limitarà a continuar, amb petites diferències superficials, la dictadura, o si impulsarà un procés realment democratitzador, que pugui fer un gran pas sense tergiversacions ni dilacions cap a la plena democràcia política + i el reconeixement del fet nacional català. D'aquí ve la posició vigilant que hem d'adoptar i la pressió que hem d'exercir en un sentit que faci irreversible el procés cap al canvi democràtic.

Cal per tant combatre tota invitació, feta en nom d'una falsa prudència, al retraïment. En aquests moments, més que mai,

els militants de CDC han d'estar presents per tot, consolidant les posicions que ja ocupen i guanyant-ne de noves. El procés polític es dinamitzarà i oferirà moltes + més possibilitats que les que hi ha hagut fins ara. Més que mai, ara, l'assistència a reunions de tota mena i la participació en iniciatives de tot ordre és inexcusable. Es a través d'elles que s'exercirà + la pressió democratitzadora i és a través d'elles que pot fer-se una insistent afirmació democràtica i catalana.

CDC no creu que els demòcrates catalans haguem de rebutjar d'entrada i per principi, les possibilitats que pot obrir, segons com, la nova situació. Però entenem que de cap manera haur + que de cap manera no han tampoc de ser temptats per una participació que pogués significar adhesió. La nostra actitud ha de ser l'expectativa activa, és a dir, la d'una vigilància acompanyada d'un esforç de creació de noves àrees de llibertat, + d'aprofitament audaç de les noves circumstàncies i, evidentment, de condemna radical de la nova situació si confirma la seva intenció continuïsta.

o o o

El Secretariat Polític de CDC demana a tots els militants i afiliats que les precisions programàtiques i les instruccions d'actuació d'aquest comunicat, així com + la declaració de la II^a Assemblea, siguin objecte de discussió en les comissions de treball, comarcals, de barris, etc. Això vol dir que els responsables de comissions han de convocar en un termini molt breu.

Finalment el Secretariat Polític demana a tots els militants i afiliats del moviment un màxim de disponibilitat durant els propers dies i setmanes."

A la Plaça St. Jaume manifestació popular als crits de "Volem feina!" i "Viola dimissió!"

PARTIT POPULAR DE C.

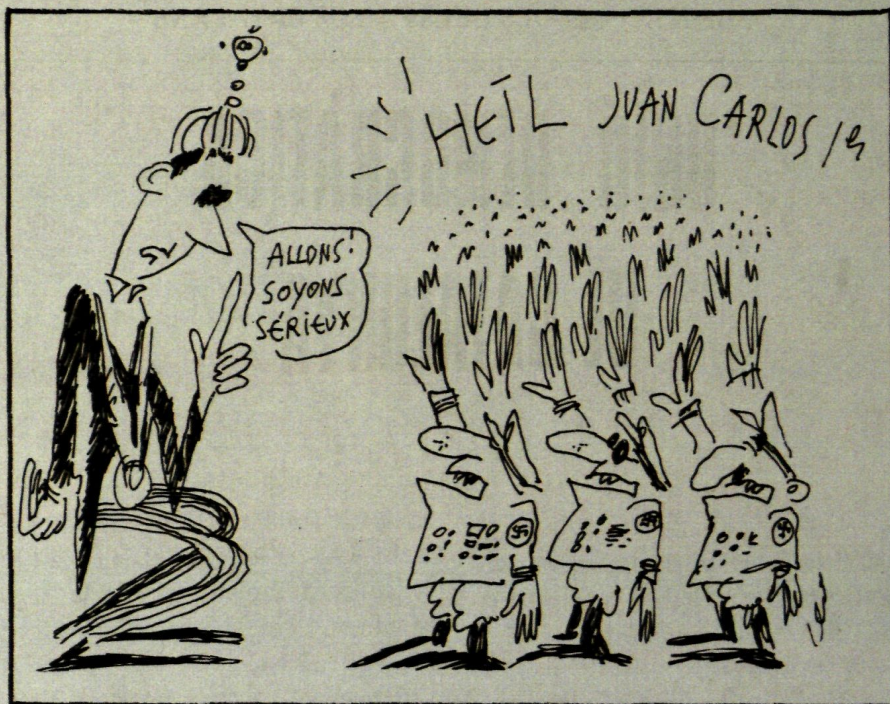
La tercera i última presa de posició + que ens ha arribat és la del PARTIT POPULAR DE CATALUNYA. Es tracta d'una "Declaració Política del Secretariat General", la qual duu data de Països Catalans, 1 de desembre 1975. Heus-la aquí:

"Franco ha mort després d'haver mantingut durant 39 anys un poder exclusiu i autocràtic, sense el més mínim respecte a la voluntat popular. Aquest poder personal fou imposat al nostre poble i a la resta dels pobles de l'Estat espanyol brutalment, mitjançant una ruptura antidemocràtica, irresponsable i violenta, que significà l'abolició d'unes formes de govern de concepció democràtica i moderna i la negació dels drets humans més elementals. El règim franquista va significar + per a Catalunya la usurpació de l'exercici del poder polític que li havia estat + conferit a través de les Institucions de la Generalitat de Catalunya i de l'Estatut d'Autonomia plebiscitat pel poble català i legalitzat l'any 1932 per les "Cortes españolas republicanas".

La desaparició de Franco ha estat rebuda pel poble de Catalunya amb una indiferència només aparent, de portes enfora. + Perquè realment ha estat rebuda, a dins + de les llars, amb alegria, com una festa. I amb l'esperança d'una total i absoluta renovació, amb el desig d'instauració d'una nova i diferent situació política.

Aquesta esperança només serà realitzada si es produeix una nova ruptura. Aquesta vegada democràtica i per tant responsable i pacífica, que retorni al poble la seva sobirania que haurà d'exercir mitjançant el sufragi universal en unes eleccions en llibertat, promogudes per un Govern Provisional de la Generalitat de Catalunya que ha de tenir poder legal a la instauració d'un Govern Provisional Democràtic a l'Estat espanyol.

La successió imposada, la monarquia continuista, no és vàlida. La gent està + per la superació del passat, en contra de l'esperit de la guerra civil i per l'establiment de la democràcia. El règim del "18 de julio" va ser imposat per la força, s'ha mantingut per la força i és per la força que, després de la mort del dictador, pretén subsistir. Unes "Leyes Fundamentales" promulgades a esquena del poble

formen la pretesa i en veritat inexistent legalitat constitucional de la dictadura. El successor Juan Carlos, proclamat rei davant unes "Cortes" franquistes després d'haver jurat fidelitat als "Principios + del Movimiento Nacional" i mentre es produïen detencions i agressions a obrers, + professionals, sacerdots i estudiants, recull una deixa formada per una situació + econòmica enormement conflictiva i deteriorada que recau damunt les espalles de les classes populars (que a Catalunya formen la Gran majoria catalana). Recull un aïllament internacional evident, una corrupció administrativa i a tots nivells, i un conflicte al Sàhara que es pretén obviar amb un abandonisme covard que menysprea i falsifica el dret a l'autodeterminació del poble saharauí. I el seu primer acte ha estat la firma d'un indult curt en el seu abast i que és una ratificació de la llei de terrorisme, quan el poble + reclama una AMNISTIA GENERAL, el retorn + dels exiliats i la derogació de les lleis repressives.

El PARTIT POPULAR DE CATALUNYA assumint el sentir de la Gran majoria catalana, formada per les classes populars que són objecte d'una doble explotació (sociològica com a classes populars i nacional com a catalans) vol deixar clar que + res no serà vàlid si no significa un retorn a la legalitat democràtica, que passa per una immediata amnistia general política -inclosa la de la gent condemnada o processada per l'aplicació del decret + de terrorisme- i que representi el retorn de les llibertats democràtiques i nacionals, que facin possible la participació del poble en els afers públics d'una

manera autèntica i l'organització política de les nacionalitats. Per la nostra + concepció socialista tot això és doblement vàlid en el camí cap a una autèntica democràcia social.

Aquest és el procés que hem d'anar propugnant a través de la mobilització popular, com ha fet l'Assemblea de Catalunya en el marc dels seus 4 punts programàtics que són: amnistia, llibertats, estatut + d'autonomia i coordinació de lluita; del treball polític en el si de la Comissió + Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, i del treball per a la constitució d'un ample acord unitari de forces polítiques que, juntament amb l'Assemblea i amb la Presidència de la Generalitat a l'exili, han de constituir d'immediat el Govern Provisional Català.

El PARTIT POPULAR DE CATALUNYA crida a tots els seus militants i simpatitzants, + a tota la Gran majoria catalana, a la participació activa en totes les accions de mobilització popular, en el camí del que serà la Gran Ocupació Democràtica i Pacífica de Catalunya."

AMNISTIA
AMNISTIA
AMNISTIA
AMNISTIA

Col·lecció de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

12

na de flors amb una llaguna catalana que deia "Els joves d'UDC". Això ocasionà nombroses detencions i empresonaments de militants. Perquè cal dir que durant els anys 40 una munió de joves, en especial + universitaris, s'aplegaren a les files + d'UDC. Això féu revitalitzar la FNEC (Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, creada durant la II^a República) i ser la resposta a una Universitat falangistitzada i aliena a tot el que fos català.

Al llarg dels anys 50 la lluita universitària pren volum (1957), però també com porta riscos i detencions de militants + d'UDC. La vaga de tramvies i la campanya anti-Galinsoga -l'espanyolista director + de "La Vanguardia Española"-, ocupen plenament aquests anys que es clouen amb la razzia provocada per la visita del general Franco a Barcelona, en repartir-se un paper titolat "Us presentem al general + Franco". Simultàniament, al Palau de la Música Catalana i amb motiu del centenari de Maragall es cantà per primera vegada + en molts anys "El Cant de la Senyera", la qual cosa produí noves detencions entre + les quals hi havia gent d'UDC.

En aquelles dates i per motius personals i disciplinaris, algunes persones se separaren d'UDC. Poc després, a l'inici + de la dècada dels 60 hi hagué una greua cissió per motius polítics i ideològics, fruit de la qual fou la creació de l'APES.

Després d'aquestes crisis de reestructuració, tingueren lloc dos Consells Nacionals que modificaren i enriquiren l'actual Compilació Doctrinal. Simultàniament a això cal fer esment de dues projeccions exteriors: la primera, a nivell de Països Catalans, amb la creació i consolidació + de la UNIO DEMOCRÀTICA DEL POBLE VALENCIÀ poc després transformada en UNIO DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIÀ (Xàtiva, 2-vi-65), amb la qual UDC té establert un pacte federal i el compromís de treballar per la creació d'un partit semblant a les Illes.

D'altra banda, degut a l'aparició a Madrid de dos grups DC, un al voltant de + Gil Robles i l'altre de Ruiz Giménez, els quals sollicitaren llur ingrés a la Internacional DC, es plantejà un canvi en l'equip basco-català. A partir del Congrés + de Taormina (1966) es creà l'Equip Estat espanyol a la Unió Europea DC, format + pels quatre grups esmentats i posteriorment amb la UNIO DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIÀ i encara ampliable al partit homònim de Galícia. Simultàniament, a nivell + de joventuts es produïa quelcom de semblant.

La nova dinàmica exterior i interior +

Compilació doctrinal

PROPOSIT

UNIO DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA, fundada el 7 de novembre del 1931 per servir al nostre país en la justícia i la llibertat, va iniciar les seves actuacions amb una declaració de principis, a la qual s'ha mantingut addicta fins als sacrificis supremes. Aquesta declaració va ésser desenvolupada en múltiples ponències aprovades pels successius congressos de l'organització, celebrats entre 1932 i 1936. Les anòmales circumstàncies en què hem hagut de viure després, no han permès de continuar els dits desenvolupaments fins al temps present en forma regular i estatuària però totes les actuacions i actituds que des d'aleshores ha calgut seguir i adoptar han estat inspirades en el cos de doctrina vàlidament elaborat o n'han estat conseqüència lògica i indiscutible. El nou accent i la nova manera que Unió Democràtica de Catalunya va aportar al camp massa vetust de la política catalana han estat fidelment continuats en els darrers iustres i la nostra opinió pública, en l'estreta mesura en què li és possible de manifestar-se, ha expressat la seva simpatia envers aquella fidelitat.

La necessitat de fer comprendre a aquesta opinió pública tot l'abast de la doctrina d'Unió Democràtica de Catalunya, i la conveniència de mantenir una estreta connexió entre els que professem les mateixes idees, no pas amb la impossible il·lusió de tenir creades des d'ara unes normals organitzacions i jerarquies, sinó amb el desig de servir d'enllaç a tots els mateixos principis, han imposat una doble tasca de compilació i de traducció al llenguatge d'avui de la dita doctrina tenint en compte la seva primitiva formulació i la seva aplicació i la seva aplicació als fets més importants de la nostra vida pública esdevinguts posteriorment.

Primera part d'aquest interessant document.

se salda amb importants detencions a comarques i finalment, pel gener de 1969, foren detinguts, empresonats i processats per + tribunals militars i el TOP un nombre important de militants i dirigents. Com a resultat d'això fou adaptada una nova estructura d'emergència, deixant-se de convocar, a partir d'aleshores, el Consell Nacional. Per altra banda, UDC fou un dels grups fundadors de la COMISSIÓ COORDINADORA DE FORCES POLÍTIQUES DE CATALUNYA (1969). Igualment, UDC pren part a la creació de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA (1971), la qual cosa

produí nous conflictes interns amb gravis simes tensions resoltes l'any 74. Es també a partir d'aquest any que UDC inicià un acostament de cara a la creació de l'actual CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA, federació de persones i grups de centre-esquerra. A iniciativa d'aquesta, després de les conferències del cicle "Les Terceres + Vies a Europa", fou creat el CONSELL DE FORCES POLÍTIQUES DE CATALUNYA, en el qual UDC hi participa com a tal i també com a membre de CONVERGÈNCIA.

PUBLICACIONS: (1939-1976)

"Fulls d'Ordre Intern de Creus de Sang" (clandestina)
"Xarxa" (ídem, comarcal)
"Força Nova" (ibídem, joventut)
"Diàleg" (exili)
"Testimoniatge" (clandestina)
"Determini" (ídem)

BIBLIOGRAFIA

"Història d'UDC", Hilari Ragué, Edicions de l'Abadia de Montserrat 1976.
"La democràcia cristiana 1931-1939", Xavier Tusell, Ed. Cuadernos para el Diálogo", set. 1972.
"Entrevista amb H. Ragué", a ORIFLAMA deembre 1975.

determini

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

catalunya informa

CATALUNA INFERNA...CATALONNE INFERNÉ...CATALONIA INFERNA...CATALUNY INFERNY...CATALONNE INFERNÉ.

CATALUÑA INFORMA no está al servicio + de ninguna organización política ni orien + tado por ninguna de ellas. C.I. es un ser + vicio profesional dirigido principalmente, repetimos, a los profesionales de la in- + formación, políticos, diplomáticos, orga- + nizaciones internacionales, etc. Su conte + nido es y será de carácter imparcial, pe- + ro al servicio de la realidad democrática + de Cataluña que representan la Asamblea + de Catalunya y el Consell de Forces Polí + tiques de Catalunya."

1. *Ficus virens* (L.) Sw.

30 December 1976

CATALUNYA INFORMA es una Agencia de Noticias democrática y catalana que aparece por primera vez en la clandestinidad debido a la necesidad de informar y documentar con urgencia sobre la realidad política catalana sin ningún tipo de censura. Este intento parte de la apreciación de que tanto los medios políticos, sindicales, diplomáticos o periodísticos, carecen de una seria y regular información sobre la vida de la Diócesis de Democracia catalana.

CATALUNYA INFORMA piensa realizar también una labor de contabilidad y comunicación urgente hacia artículos y comentarios de la prensa internacional de carácter confuso o mal informado.

CATALUNYA INFORMA no está al servicio de ninguna organización política ni orientado por ninguna de ellas. C.I. es un servicio profesional al servicio principalmente, y repetimos, a los profesionales de la información, periodistas, investigadores, organizaciones internacionales, etc. Su contenido es y será de carácter informativo, pero al servicio de la realidad democrática de Cataluña que representan los Asesores de Catalunya y el Consejo de Frances Poliques de Catalunya.

En este Nº 1 nos hacemos eco de dos hechos importantes: la constitución del Comité de Fuerzas Políticas de Catalunya y la creación de la XII Reunión de la Comisión Permanente de la Asamblea de Catalunya. A pesar de que la prensa oficial española ha reportado ambas noticias, lo ha hecho de una manera incompleta y desvirtuando algunos aspectos de los mismos. Es por ello por lo que a continuación damos cuenta detallada de lo sucedido y, en anexo, adjuntamos los documentos oficiales relativos a los dos acontecimientos.

CONSTITUCION DEL CONSELL DE FORCES POLITIQUES DE CATALUNYA

El día 23 de diciembre, en la ciudad de Barcelona, tuvo lugar la última de una serie de reuniones entre los máximos dirigentes de las fuerzas políticas catalanas. En esta ocasión, después de interesantes debates, se llegó a un acuerdo definitivo de constitución del *Conseil de Forces Politiques de Catalunya*, cuya declaración adjuntamos en su versión original y oficial. También se acordó hacer público el Comunicado el día 30 de diciembre, después de haberlo ya conocido a conocer a la Asamblea de Catalunya.

El inicio de estas conversaciones podemos situarlo durante el pasado verano de 1975. Como antecedentes inmediatos de un acuerdo se vieron las organizaciones políticas entre la Comisión Coordinadora de Fuerzas Polítiquas de Catalunya, creada a finales de 1969 y que englobaba las fuerzas democráticas catalanas organizadas por aquel entonces, la CCFPC, hoy disuelta al crearse el Consejo, fue la principal impulsora de la Asamblea de Catalunya (julio 1971).

En primer lugar, esta reforma por la que se reconocen los partidos, es decir, a los partidos de las "fuerzas democráticas y catalanas existentes en la actualidad". Un segundo punto a tener en cuenta es el que hace referencia a un mayor grado de compromiso político y no existe el veto como sucedía en el caso de la CC.FP. Por otro lado, la Declaración de la Unidad significa una mayor y más clara definición de objetivos políticos, así, como también, se establece la voluntad de trabajar en el camino hacia la creación de Gobierno.

Guillem Rosas las relaciones entre el Consejo y la Asamblea de Catalunya? La existencia de estos dos organismos unitarios no es una contradicción: antes bien se complementan. En efecto, el Consejo es una instancia fundamentalmente política, mientras que la Asamblea de Catalunya es básicamente un ente de movilización popular. En definitiva, ambos organismos persiguen unos objetivos idénticos, y todos los partidos del Consejo –a excepción de los integrantes de Esquerra Democràtica de Catalunya EDC– for man parte de la Asamblea de Catalunya.

Després de l'aparició d'AVANT! com a òrgan del Comitè Nacional de Catalunya ++ del Partido del Trabajo de Espanya i també de l'edició catalana de l'ESTRELLA ROJA com a portaveu del Comitè de Catalunya de l'Organización Comunista de España Ban dera Roja, un tercer grup espanyol d'ex-+ trema esquerra llança al carrer una publi-
cació catalana. Estem parlant del Movimi-
ento Comunista de España, el qual ha edi-
tat el primer número de LA VEU DELS TRE-+ BALLADORS, "portaveu del Comitè Nacional
de Catalunya del MCE".

Es tracta d'un butlletí de 10 pàgines, +
tirat a offset i amb una ben aconseguida +
presentació gràfica.

De l'article dedicat a la mort del dictador Franco ens plau reproduir la segona part, la qual duu per títol "Què es pot esperar de Juan Carlos?"

"La posició dels comunistes cara a ++
Juan Carlos és ben clara: res de nou per
la democràcia, res de nou pel poble es ++
pot esperar del nou rei.

En la seva declaració del 30 d'octubre, el Comitè Executiu del nostre partit deia, tot referint-se al moment actual: "...cal intensificar la lluita dels treballadors de la ciutat i el camp, dels estudiants, dels comerciants, dels intel·lectuals, de tots els demòcrates per aconse-

quir:

- La inmediata renúncia de Juan Carlos al tron:

- La formació d'un Govern Provisional+ en el que hi figurin personalitats de sol+
vència democràtica reconeguda, representa+
tives dels diferents corrents democràtics
i dels Governos Autònoms de Catalunya, del
País Valencià, d'Euzkadi i de Galícia, ++
que cal que es constitueixin i siguin re-
coneguts sense demora.

El Govern Provisional quedarà encarregat d'obrir el necessari procés constituent i de convocar eleccions generals lliures.

- La més completa amnistia.

- La instauració de les llibertats democràtiques."

En el mateix comunicat es deia, també: "Cridem totes les forces antifranquistes, i tots els democràtics a unir llurs lluites, a unificar la seva acció en favor de la democràcia i la llibertat, a crear un ample front comú contra el feixisme".

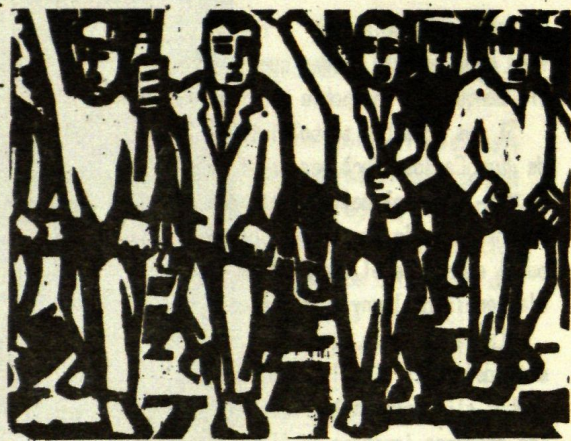
La unitat de totes les forces antifeixistes avui és més necessària que mai. ++ Sens dubte és esperançador que tots els + organismes unitaris que agrupen les for-++ ces de l'oposició s'hagin pronunciat -amb alguns matisos- contra la continuació del règim. La Plataforma de Convergència Demo-cràtica i la Junta Democràtica van firmar conjuntament fa unes setmanes una declara-ció en aquest sentit. El Consell del País Valencià també ho va fer.

A Catalunya, la màxima representació política de l'oposició democràtica, l'Assemblea de Catalunya, ha reiterat en successius comunicats la seva convicció ferma que la democràcia exigeix -com a primera mesura- la destitució del monarca recentment estrenat.

Per desgràcia, no tots els que han fir-
mat aquestes declaracions ho han fet amb
la mateixa fermesa i convicció. Les vacil-
lacions de la banda de les forces burge-
ses antifranquistes es multipliquen. Les
resistències a firmar qualsevol declara-
ció que suposi una condemna al nou rei ++
augmenten. Alguns d'aquests partits d'opo-
sició desitjaven (i així ho han manifes-
tat alguns d'ells) prestar un recolzament
actiu o passiu -concedir una treva al-
menys- al nou rei.

No és estrany que en les files dels partits burgesos hi hagin aquestes vacil·lacions. Els demòcrates tebis -molts dels quals són recents desertors de les files del règim- desitgen, sens dubte, un canvi polític, però temen el poble, el temen que sigui el poble el que conquereixi la lli-

CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ

En la portada de l'"AVUI" corresponent a novembre de l'any + passat anunciàvem la publicació de la crònica habitual del País Valencià en suplement a part. Atès que els papers ens arribaren amb molt de retard, hem cregut més interessant d'esperar la crònica de desembre i publicar-les ambdues juntes.

història del moviment unitari al PV

Com ja hem informat d'altres vegades, l'únic organisme unitari existent al País Valencià abans de l'estiu del 74 era la TAULA DEMOCRÀTICA, on s'aplegaven el PCE, els Carlins, Unió Democràtica del P.V., Grups d'Acció i Reflexió Socialista (embrió + del futur Partit Socialista del P.V.) i, al mateix estiu del 74 hi varen entrar el PTE i Bandera Roja. Aquesta TAULA, com a tal, era absolutament inoperant i es trobava totalment al marge de + la lluita de masses, la qual cosa no vol dir que no hagués pogut jugar un paper dinàmic com a una plataforma unitària de forces polítiques, si les circumstàncies ho haguessin permès, és a dir, si la iniciativa (d'origen aliè al país) de creació de Juntas Democràtiques no hagués trencat l'unitarisme del procés polític valencià, tant pel que fa a la unitat de les forces democràtiques com en allò referent a la consideració unitària del País Valencià com a zona nacionalment diferenciada. En crear-se, així, Juntas Democràtiques a Alacant, a Alcoi i a València finalment, la Unió Democràtica, el Partit Carlí i el PSPV varen convidar els altres grups de la TAULA (als "juntistes") d'abandonar-la i, com que no ho varen fer, aquests tres grups se'n varen eixir, acabant així la tista història de la TAULA DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIÀ.

El sectarisme dels "juntistes" encara va tenir més funestes conseqüències, si ho mirem des del punt de vista de la unitat + de totes les forces que al País Valencià lluiten pel trencament democràtic. Una iniciativa de la TAULA -i açò cal valorar-ho + positivament- va ser la constitució del Comitè Preparador de + l'Assemblea del País Valencià. Aquest Comitè aviat s'amplià amb CCOO., MCE, PSAN i diverses organitzacions de massa, però la cosa no va rutilar gaire perquè per a certs grups, que controlaven l'organització interna del Comitè, el mot d'ordre era Junta i no pas Assemblea. Malgrat la prioritat absoluta que els "juntistes" donaven a la impulsió i constitució de Juntas, cal no + amagar que també tenien un "cert" interès per continuar amb l'esmortit projecte d'Assemblea, per tal de fer una duplictat de funcions: la Junta -l'organisme polític de Govern- i l'Assemblea -l'organisme parlamentari de "masses". Aquesta situació de "caps i comparses" no podia mantenir-se per més temps i el projecte d'Assemblea restà ajornat (per dir-ho d'una manera opti-

mista), tot i fraccionant-se per la mateixa línia que ho havia fet la TAULA: els "juntistes" (i, a més, sucursalistes) d'una + banda i els "altres", d'una altra.

Els "altres" varen decidir d'organitzar-se i així començà el procés de constitució del CONSELL. La primera reunió es va celebrar el mes de maig 75; va estar una iniciativa del PSAN, el + qual va presentar l'escrit titulat "Cap a la formació del Consell de la Generalitat del País Valencià".

A aquesta primera reunió hi assistiren PSAN, PSPV, MCE, USO, SVI, P Carlí i, com a observadors, UDPV, UC i Oposició d'Esquerra al PCE.

Les reunions i els documents prosseguiren i, finalment, a + l'agost del 75 es féu públic el comunicat de constitució que ja coneixen els lectors de l'"AVUI". Els membres actuals del CONSELL són vuit: MCE, P Carlí Valencià, PSAN, PSPV, SVI, UDPV, UCE i USO. Segons les nostres informacions, el PSOE ha demanat + l'entrada la qual ha estat acceptada pel CONSELL amb una condició respecte de les sigles de la signatura.

declaracions del Consell

Podem dir que el CONSELL ha eixit a declaració per mes. La + constituent -del mes d'agost-, la que tracta sobre el decret + llei "antiterrorista" -del mes de setembre- i la que fa referència a la qüestió nacional -del mes d'octubre. Aquesta darrera + declaració és d'una importància extraordinària, ja que és la + primera vegada que tantes i diverses forces polítiques es pronuncien de manera tan contundent sobre la lluita d'alliberament nacional al País Valencià. Reproduïm tot seguit les dues declaracions:

sobre la "Llei antiterrorista"

El CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ, davant la publicació del Decret-Llei antiterrorista, i amb la fi de clarificar + el seu significat polític, es veu en la necessitat d'informar: 1.- Que l'esmentat Decret-Llei modifica substancialment les + lleis penals espanyoles agreujant les penes ja de per si dures dels anomenats delictes polítics, molts dels quals condemnen + fets que són lícits i honorables en molts països; perllonga + fins a 10 dies la detenció policial, quan els codis d'eixos països fixen en 72 hores el màxim de l'esmentada detenció. Amb això no solament es priva de llibertat personal al detingut sinó que també es guanya temps per a la desaparició de les senyals + físiques provocades per l'emprament de la tortura en la investi-

gació, en uns casos, i en altres per a perllongar les tortures i els interrogatoris, constituint un abús absolut de poder. També es permet l'entrada i registre de domicilis i despatxos sense autorització, violant els drets més elementals de la persona.

En definitiva, s'accentua el caràcter de dictadura del règim franquista i de la seua força coactiva i opressora dels ciutadans, en atorgar mans lliures a les forces policials.

2.- Anomenar "antiterrorista" al Decret-Llei és un truc de l'Estat feixista per desfer tota l'oposició, cada cop més ampla i combativa. Resulta hipòcrita i confús en la seua denominació. Busca confondre al poble i en anomenar-lo antiterrorista amaga que també es dirigeix a tallar l'avang de les forces democràtiques i a reprimir i empresonar els militants de les organitzacions polítiques i sindicals que defensen les llibertats democràtiques i lluiten per l'alliberament dels pobles oprimits per l'Estat espanyol.

3.- La nova Llei implica una coacció als periodistes, tot i reduint encara més l'escassa apertura informativa. Comporta també una nova violació de la llibertat de l'ensenyament, ja que amenaça amb penes greus les actituds privades i públiques dels professors. Priva del dret a la defensa independent als acusats i coarta el lliure exercici de la professió dels advocats.

4.- Intencionadament i maliciosa, el Decret-Llei utilitza un llenguatge i terminologia foscos i confusos perquè siga el criteri policial el que interprete cada cas particular.

POBLE DEL PAÍS VALENCIÀ:

Davant d'aquesta nova situació el CONSELL vol manifestar:

a. La seua oposició a l'anomenada llei antiterrorista que, com acabem d'exposar, va dirigida contra totes les forces antifeixistes.

b. Que exigeix l'indult dels nacionalistes bascos Garmendia i Otaegui i de la resta de condemnats a mort, i expressa la seua repulsa a les darreres actuacions de les forces repressives, provocant la mort de lluitadors democràtics.

c. La seua convicció que la protesta i l'acció del poble són condicions per aconseguir la retirada de la Llei i la salvació dels condemnats a mort, i la seua decisió de lluitar per les llibertats democràtiques, pels drets de les nacionalitats oprimides i la dissolució de les forces repressives que, com la "Brigada de Investigación Social", tenen per missió el manteniment del feixisme.

CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ

(s'adhereix a aquesta declaració la
Federació Socialista del País Valencià (PSOE).)

Setembre del 1975.¹¹

declaració d'octubre

"LES CARACTERÍSTIQUES NACIONALS DELS VALENCIANS"

Els valencians tenim unes característiques específiques que ens configuren com a membres d'una nacionalitat diferenciada: una llengua, una història, uns costums, una cultura, un territori... propis, que ens configuren com a poble que té dret a la seua llibertat. Per tant, hem de defensar-les si veritablement volem el nostre alliberament.

Tot poble té dret al seu propi govern i tota societat conscientment democràtica ha de garantir aquest dret dels pobles. A l'Estat espanyol hi ha diverses nacionalitats a les quals els és

negat aquest dret i, fins i tot, tota possibilitat de prendre consciència de llur pròpia realitat.

En aquesta situació es troba el poble del País Valencià i contra d'ella hem de lluitar. El poder de l'Estat ens amaga conscientment la nostra realitat per tal d'evitar que la transformem, ja que saben molt bé que conèixer la realitat és el punt de partida de la seua transformació.

LA NOSTRA HISTÒRIA

Els trets nacionals dels valencians són el resultat d'un procés històric que comença amb la vinguda dels repobladors majoritàriament catalans, juntament amb aragonesos, i llur constitució com a comunitat hegemònica en el Regne de València, fundat per Jaume Ier. Aquest nou regne va estar vinculat federalment al Principat de Catalunya i a les Illes Balears, així com a Aragó, al si de la qual federació s'inicià la formació de la nostra nacionalitat.

El procés nacional va estar interromput amb la derrota del poble valencià, conjuntament amb la resta dels països de llengua catalana, davant el primer Borbó -Felip Vè-, fa poc més de 250 anys. Aquesta desfeta portà com a conseqüència la supressió total de les nostres institucions polítiques i de l'oficialitat de la nostra llengua.

L'OPRESSIÓ DE LA CLASSE DOMINANT

Després d'aquests fets, la classe dominant incrementà al màxim el procés de despersonalització nacional dels diferents pobles de l'Estat espanyol. Tanmateix, la qüestió tornà a plantejar-se en la passada República i fa menys de 40 anys el poble valencià demanava el seu Estatut d'Autonomia. (1)

Però ha estat l'alta burgesia dominant (tant basca com catalana, com castellana) la que ha constituït un nacionalisme opressor en contra dels drets de les nacionalitats reals. El poble ha participat en aquesta formació en tant que poble oprimat i explotat per la burgesia.

Aquesta situació no es dona únicament a l'Estat espanyol, si no que és comuna a molts dels Estats burgesos de l'Europa Occidental: A Escòcia, a Galles, a Irlanda del Nord (sota l'Estat Anglès), a Bretanya, a Còrsega, a Occitània (sota l'Estat francès), a Galícia, a Euzkadi... els pobles estan oprimits nacionalment i explotats econòmicament per la burgesia centralista, de la mateixa manera que ho estem al País Valencià, les Illes Balears i el Principat de Catalunya. Aquest centralisme opressor també el pateixen els pobles d'Aragó, Andalusia... Es un problema general que afecta a amples masses populars i constitueix un objectiu polític per al poble.

QUÈ ENS CAL FER?

Davant d'aquesta situació d'opressió social i nacional del País Valencià, el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ és conscient que la lluita democràtica, en la situació actual, és inseparable de la lluita per la recuperació dels nostres drets polítics.

Davant del moment polític, el CONSELL considera que aquests drets poden concretar-se, com a objectius immediats, en l'exigència de l'oficialitat de la nostra llengua, junt amb la castel·lana, i en l'establiment d'un Estatut d'Autonomia, i fa una crida a tot el poble valencià per a lluitar a fi d'obtenir aquests drets.

(1) NDLR de l'"AVUI": Veure el text de l'"Avantprojecte d'Estatut d'Autonomia del País Valencià" (any 1931), a "FEDERALISME I AUTONOMIA A CATALUNYA (1868-1938)", del Pr J.A. González Casanova, Edicions Curial, Barcelona 1975.

Demandar l'oficialitat de la nostra llengua és demanar el nostre dret a usar-la en tots els actes de la nostra vida pública: l'ensenyament, l'administració, la premsa, la ràdio, la televisió...; és demanar que la nostra llengua siga el nostre vehicle d'expressió en la vida social.

Demandar un Estatut d'Autonomia és demanar que el poble valencià decideixca algunes qüestions mínimes de la seua vida comunitària: l'economia, la cultura, la vida municipal, la planificació urbana... Es tracta d'un dret al qual els valencians no podem renunciar.

En tant que valencians que lluitem per l'acabament d'una dictadura feixista cada vegada més corrupta i repressiva, creiem + que solament en una societat democràtica aconseguirem aquests + objectius, i que no serà democràtica una societat en la que aquests objectius no s'aconsegueixin d'immediat.

POBLE DEL PAÍS VALENCIÀ:

En aquest mes d'octubre en el qual es commemora l'entrada de Jaume I a la Ciutat de València i en el qual, malgrat el règim feixista, venim realitzant els valencians, als darrers anys, lluites pel nostre alliberament (Aplecs del Puig, manifestacions, etc.), us cridem a lluitar per la democràcia i l'autonomia al País Valencià,

PER L'OFICIALITAT DE LA NOSTRA LLENGUA!!

PER L'ESTATUT D'AUTONOMIA DEL PAÍS VALENCIÀ!!

PELS DRETS DE TOTES LES NACIONALITATS OPRIMIDES!!

PER LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES!!

PER LA VIDA I LA LLIBERTAT DELS LLUITADORS ANTI--
FEIXISTES!!

A BAIX LA DICTADURA!!

Consell Democràtic del País Valencià, Octubre 1975."

altres activitats

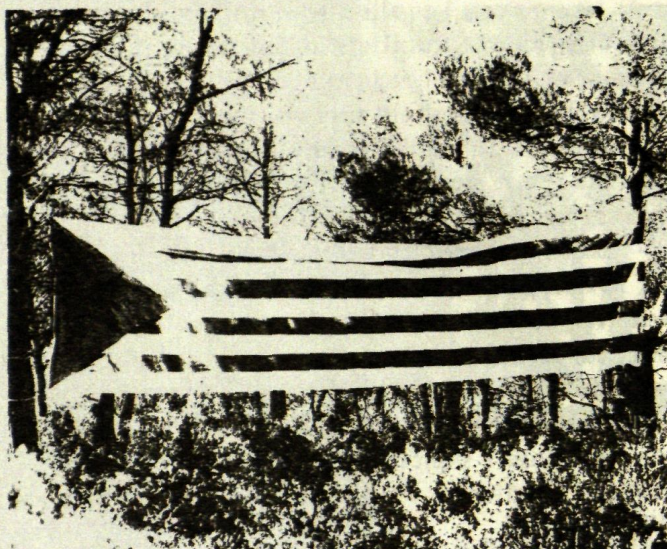
L'entrada del PSOE al CONSELL s'ha resolt amb la condició ++ que signarà els papers del CONSELL com tal PSOE, afegint-hi després, si així ho vol, "Federació Socialista del País Valencià". Amb aquesta incorporació nova són ja 9 les organitzacions que + formen part del CONSELL, per bé que el grau d'arrelament al mateix varia bastant d'unes a altres, segons es pot observar.

o o o

El diumenge 26 d'octubre el CONSELL va fer la seua primera + convocatòria de masses amb motiu de la reivindicació de la nacionalitat dels valencians i dels drets polítics coneguts. A la muntanya del Garbí es van congregar més de 500 persones les quals fins el migdia discutiren la situació política del moment, la significació del CONSELL (es vallegir i comentar la "Declaració d'Octubre") i les possibilitats d'incidència. Vorejant la concentració hi havia unes espectaculars senyeres socialistes + que foren rebudes al moment de penjar-les amb grans aplaudiments. La Redacció de l'"AVUI" acull amb satisfacció aquesta no + tificació perquè considera de la màxima importància per als interessos populars valencians que el CONSELL defineixca clarament i + pose en pràctica una inequívoca línia de masses.

o o o

Davant la mort de Franco, cal destacar que el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ, quan altres grups o plataformes estaven a l'expectativa de si acceptaven o no el "pacte de la treva", va fer una molt clara declaració contra el continuisme, ++ tant feixista com aperturista, anomenant-lo pel seu nom: monar-

quia de Juan Carlos. Aquesta declaració fa:

sobre la mort de Franco

"En aquest moment polític de la mort del dictador, en què + qualsevol maniobra continuista o falsament democràtica pot intentar de salvar els interessos del capital monopolista lligats des de sempre al règim feixista, el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ fa una crida a la mobilització de tot el poble valencià perquè lluite pels objectius imprescindibles d'un verdader + trencament democràtic, els quals queden resumits en els 6 punts del CONSELL:

- 1.- Les llibertats democràtiques (llibertat de partits polítics democràtics; seua organització pròpia; llibertats + d'expressió, de reunió i d'associació; dret de vaga i de manifestació; sufragi universal per als majors de 18 anys).
- 2.- L'amnistia per als presos polítics i sindicals i el retorn dels exiliats.
- 3.- La supressió de l'aparell de repressió feixista (legislacions i tribunals especials; antecedents i fitxers polítics; BPS i d'altres forces repressives).
- 4.- L'oficialitat de les llengües catalana, de la qual el valencià és una variant, i castellana.
- 5.- L'establiment d'un Estatut Provisional d'Autonomia, amb els necessaris organismes d'autogovern, com a requisit + per al lliure exercici del dret d'autodeterminació.
- 6.- El control obrer del patrimoni de la CNS."

Amb la mort física de Franco, no acaba la dictadura ni els + interessos que defensa. Hem de combatre qualsevol intent que ++ continue el feixisme, la qual cosa és el que volen imposar els sectors més reaccionaris del règim i una part del capitalisme + (especuladors i altres).

Un altre perill és que la monarquia del règim, en comptes de seguir el feixisme com fins ara, ens concedeixca una falsa democràcia en la línia de l'"apertura" que ja coneixem. Hem de lluitar, doncs, per evitar que es consolide aquesta alternativa de Juan Carlos que, imposat per Franco, és l'actual cap d'Estat i serà el futur rei del règim. Igualment hem de lluitar contra totes les institucions (a més de la monarquia), antidemocràtiques i antipopulars, implantades per la dictadura. Els valencians no podem oblidar, a més, el centralisme i l'opressió de la nostra nacionalitat que totes aquestes institucions ens imposen.

Unicament és el poble valencià qui ha de decidir el seu futur polític, un cop aconseguit el trencament democràtic conjunt.

tament amb la resta dels pobles de l'Estat espanyol. S'iniciarà aleshores un període constituent en el qual es decidirà l'Estatut d'Autonomia definitiu i la forma política de l'Estat espanyol. Durant aquest període, el CONSELL considera imprescindible la constitució d'un Govern Autònom del País Valencià que assegure la llibertat immediata del nostre poble.

PER L'AMNISTIA! PER LES LLIBERTATS DEMOCRÀTIQUES!

PER LA SUPRESSIÓ DE L'APARELL DE REPRESSIÓ FEIXISTA!

PER L'ESTATUT D'AUTONOMIA!

NO AL CONTINUISME FEIXISTA! NO A JUAN CARLOS!

Consell Democràtic del País Valencià: constituït per les següents organitzacions: Moviment Comunista d'Espanya (MCE), Partit Carlí (PCV), Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN), Partit Socialista del País Valencià (PSPV), PSOE (Federació Socialista Valenciana) (PV), PSOE (Federació Socialista del País Valencià), Socialistes Valencians Independents (SVI), Unificació Comunista d'Espanya + (UCE), Unió Sindical Obrera (USO).

La Unió Democràtica del País Valencià (democràcia-cristiana), + també membre del CONSELL, no subscriu aquesta declaració, i es reserva el dret d'explicar públicament la seua discrepància, ++ d'acord amb el reglament del CONSELL.

novembre 1975."

o o o

Una altra declaració recent del CONSELL fa referència a l'AMNISTIA. Sabem de la seua existència, però no ens ha estat possible a la Redacció de l'"AVUI" d'obtenir-ne un exemplar.

o o o

relacions exteriors del Consell

Podem informar, pel que fa a les relacions exteriors del CONSELL, del següent:

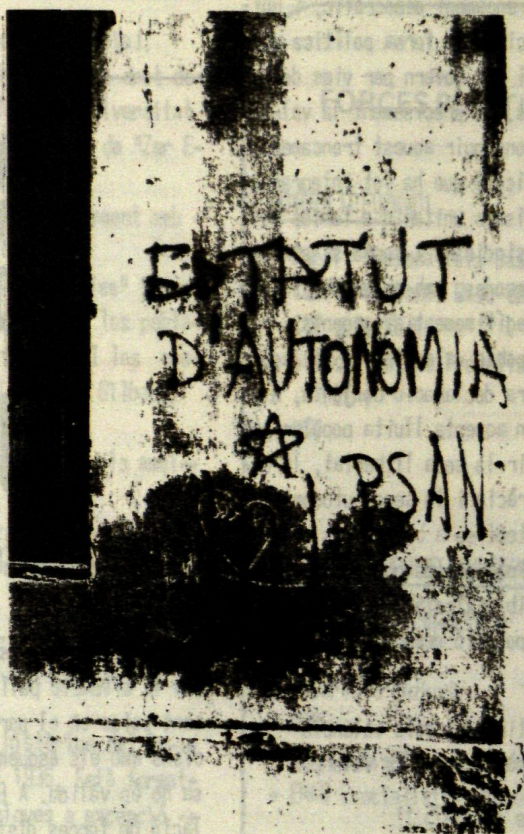
Una delegació del CONSELL es va entrevistar amb la "Plataforma de Convergència Democràtica" de Madrid, la qual "Plataforma", segons les nostres informacions, va manifestar la pretensió ++ d'integrar al seu si el CONSELL. Les converses no han continuat.

El CONSELL i la Junta Democràtica del País Valencià han signat una declaració conjunta, la qual va estar elaborada durant els darrers dies de la vida de Franco. Segons les nostres informacions, el que no aparega explícitament el rebuig a la "monarquia prevista per Franco", o a la "monarquia del règim", o a la "monarquia feixista" (totes elles fórmules acceptades unànime++ ment pel CONSELL) és imputable a la Junta. Malgrat aquesta manca, la declaració es bastant més radical que les declaracions habituals de la Junta i un poc menys que les del CONSELL. La reproduïm íntegrament, ja que la Redacció de l'"AVUI" la considera, al capdavant, d'una extraordinària importància política.

declaració conjunta amb J.D.P.V.

"Davant la situació política excepcional que es dona a tot l'àmbit de l'Estat espanyol, com a conseqüència de l'agonia del dictador Franco, el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ i la JUNTA DEMOCRÀTICA DEL PAÍS VALENCIÀ fan una crida urgent a tot el poble valencià cap a la conquesta de les seues aspiracions + democràtiques i nacionals.

Aquestes aspiracions, repetidament manifestades per ciutadans del País Valencià de les més diverses condicions, es concreta en:

1. El restabliment de les llibertats democràtiques, és a dir d'expressió, de reunió, d'associació, de constitució de + partits polítics sense exclusions, llibertat sindical, dret de vaga sense restriccions i dret de manifestació.

2. La derogació de totes les lleis de caràcter repressiu i + la supressió de totes les institucions repressives que ++ s'oposen a l'exercici d'aquestes llibertats, fins arribar a ++ l'establiment d'un vertader Estat de Dret.

3. L'amnistia que fassa possible la llibertat dels presos polítics, el retorn dels exiliats i la liquidació de les represàlies per motius polítics i sindicals.

4. L'afirmació de la personalitat del País Valencià en el ++ conjunt dels pobles que hui integren l'Estat espanyol i + de la unitat del seu territori format per les actuals províncies d'Alacant, Castelló i València; el reconeixement de la condició de ciutadans del País Valencià de tots aquells homes i dones que treballen i viuen al seu si; l'establiment de l'oficialitat de les dues llengües parlades al País; l'elaboració i votació d'un Estatut d'Autonomia que l'estructure amb el contingut i les determinacions que el poble valencià decideix per + mitjà d'una consulta popular, amb totes les condicions prèvies i necessàries perquè la qual consulta siga lliure i objectiva. Tot això comporta el dret a l'establiment immediat d'un govern autònom, resultat de la voluntat popular.

5. L'inici d'un procés constituent que porte, a través d'una consulta popular basada en el sufragi universal, a una decisió sobre la forma de l'Estat.

En proposar aquests objectius comuns, la JUNTA DEMOCRÀTICA + DEL PAÍS VALENCIÀ i el CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ, DECLAREN la seua voluntat de continuar la lluita fins a instaurar la democràcia, rebutjant totes les formes, institucions i organitzacions feixistes, així com qualsevol mena de continuisme que es vullga imposar al nostre poble per la dictadura.

AFIRMEN que és el poble, com l'únic subjecte del canvi polític i social, qui ha d'acabar amb el règim franquista, per mitjà

jà del trencament democràtic, i qui ha de decidir la forma política de l'Estat i del Govern per vies democràtiques. Es precisament la voluntat d'aconseguir aquest trencament democràtic el que ha fet integrar-se en organismes unitaris a forces polítiques, sindicals i socials, així com a persones, amb programes i ideologies legítimament divergents.

CONVOQUEN al poble valencià, en fer aquesta primera declaració conjunta, a unir-se en aquesta lluita popular per aconseguir la seua llibertat, la seua democràcia i la seua autonomia, comprometent-se a buscar les condicions i instruments polítics que fassen possible l'establiment d'un front únic d'oposició democràtica al País Valencià.

junta democràtica del país valencià
consell democràtic del país valencià

11 de novembre del 1975."

el Consell i l'A. de C.

"Reunits el Secretariat Permanent del "CONSELL DEMOCRÀTIC DEL PAÍS VALENCIÀ" i la Comissió d'Enllaç de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA, acorden fer públic el següent comunicat:

1. Ambdues delegacions valoren molt positivament aquesta trobada i manifesten la seua voluntat de mantenir-se en contacte. La Comissió d'Enllaç de l'Assemblea de Catalunya explicita el seu propòsit d'establir relacions amb totes les instàncies unitàries del País Valencià.

2. Davant de l'actual situació política es constata la coincidència d'estratègies per la ruptura democràtica enfront a tota maniobra continuista. La ruptura s'assolirà per les mobilitzacions i el protagonisme del poble. En aquest sentit, ambdues delegacions valoren especialment el fet que, partint d'una problemàtica nacional comuna dins l'Estat espanyol, lluiten per les llibertats polítiques i nacionals, concretant aquestes en la formació de governs provisionals en el mateix moment del trencament democràtic.

3. Finalment es comprometen a treballar per la coordinació de totes les plataformes unitàries de les Illes, el País Valencià i Catalunya.

Desembre 1975."

EUZKADI

ASSEMBLEA POPULAR D'EUZKADI EUZKADIKO HERRIKOI BATZARÁ

informe sobre les forces polítiques basques

Quant dels Països Catalans éstant valorem la situació política basca, normalment caiem en el parany de fer valoracions amb els esquemes d'aquí, la qual cosa no és vàlida. A Euzkadi, amb una correlació de forces distinta a la de Catalunya, presenta uns trets diferencials fins i tot en l'aspecte repressiu: en efecte, allà el comportament de la BIS és molt més dur i, d'altra banda, s'estima en 400 el nombre de joves nacionalistes revolucionaris d'ETA engarjolats i condemnats a centenars d'anys de presó, per la qual cosa l'"indulto" de Juan Carlos on més ha estat un insult és a Euzkadi.

També ha estat aquell país germà on hi ha hagut les més importants mobilitzacions de masses de tot l'Estat espanyol: en algun cas s'ha arribat als 250.000 participants. Tot això ha estat possible gràcies a les forces polítiques, les organitzacions de masses i també, no cal oblidar-ho, a la lluita armada d'ETA-V.

Per a conèixer millor l'equilibri de forces a Euzkadi haurem de dividir-les en tres zones d'actuació (Nabarra, Biscaia i Guipúscoa-Alaba), ja que en cada una d'elles la situació és distinta.

NABARRA:

- El Partit Carlí té força incidència, sobretot entre la generació de 40/50 anys, i amb els seus plantejaments socialment avançats ha influenciat certs sectors de la joventut.

- PTE, arran del fracàs dels seus homes a les darreres eleccions sindicals, el PTE ha perdut part de la força i incidència que gaudia sobre les CCOO, tot i que continua amb una organització forta.

- ORT és la força política majoritària, sobretot pel que fa al cinturó industrial d'Iruña/Pamplona, en actuar molt al si de les CCOO.

- MCE, arran de les últimes eleccions sindicals aquesta organització ha penetrat al si del moviment obrer, en especial a la zona d'Estella.

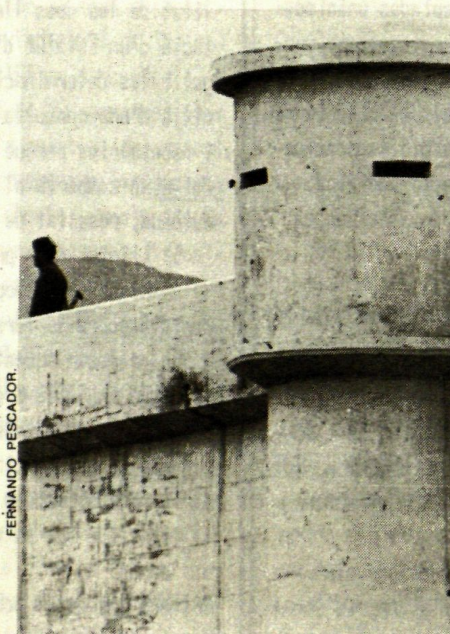
- PCE, està força desprestigiada al si del Moviment Obrer en general per la seva política molt poc unitària.

- CCOO, són el tronc fonamental del M.O. a Nabarra, essent les promotores dels moviments de masses i vagues generals. Estan coordinades a nivell nacional amb la CECO (Coordinadora de CCOO d'Euzkadi).

- Altres forces, també existeixen alguns nuclis d'USO, demòcrates-cristians i socialistes democràtics, però sense organitzar ni estructurar com a Catalunya.

ALABA

Aquesta és una regió tradicionalment despolititzada. Tot i això hi trobem nuclis del PCE, P Carlí i en algunes zones una influència difícil de valorar d'ETA-V.

BERNARDO PESCADOR.

i del PNB.

GUIPÚSCOA

- PNB, de gran influència entre els sectors de població de mitja edat. Pel que fa al jovent, atès el seu poc dinamisme i el fet de no haver recolzat les passades dades de lluita en solidaritat amb els condemnats d'ETA-V, la influència és menor.
- PSOE, és atractiu per alguns sectors professionals i obrers, sobretot degut a la presència a Donostia/St Sebastià d'un dels actuals líders del partit i al fet que el PSOE és present al Govern Basc.
- ORT, disposa d'una força simbòlica tot + influenciant alguns sectors obrers.
- PCEuzkadi, disposa únicament d'organització i aparell, sense gaire influència popular. Publica el mensual "Euzkadi Roja" i + distribueix també les del PCEspaña. Fins + fa dos o tres anys era clarament antibasc. Tot i això, d'un temps ençà ha replantejat la seva estratègia i ha acceptat de fer-se ressò del sentit nacional basc.
- PTE, només gaudeix d'una mínima infraestructura.
- MCE, és a l'esquerra l'organització més nombrosa i forta de Guipúscoa, publicant + hi una revista mensual sota el nom de "Zer Egin". Es disputa el prestigi de la joventut amb ETA.
- ETA-V, gaudeix de les simpaties d'amplis sectors del poble, la qual cosa es fa evident per l'ajut constant que reben de la població en cas d'emergència. Publica un + butlletí sota el nom d'"Hautsi".
- CCOO del PCE, degut a la seva abstenció en les últimes vagues generals i també a la seva poca influència, es pot dir que + els seus homes són els militants obrers + del PCE. Es coordinen en la CONE (Comissió Obrera Nacional d'Euzkadi).
- COA, les Comissions Obreres Abertzales o Patriotes, són la branca obrera d'ETA-V polític-militar i d'altres grups nacionalistes. Gaudeixen d'amplies simpaties al si + del Moviment Obrer. Van coordinades a través de la CECO.

BISCAIA

- PNB, molt important. Partit majoritari + no en militància però sí pel que fa a simpaties. Entre el jovent hi ha recels atès + que no ha participat en els darrers moviments vaguístics. Publica diversos butlletins i, des de París, una Agència de Notícies del Govern Basc, "Oficina de Prensa + de Euzkadi".
- PCE, aquí és l'únic indret d'Euzkadi on aquesta organització gaudeix d'una certa + influència, sobretot pel que fa a la ria +

de Bilbao i la seva zona industrial.

- MCE, certa influència al marge dret de l'esmentada ria i també a la Universitat. Publiquen una edició "Vizcaya" de "Zer Egin".
- PTE, nucli molt reduït, únicament amb + una presència d'aparell.
- ETA-V, té organitzades "taules" i comandos legals a gairebé totes les poblacions de la regió, en especial les més petites. Escassa influència a Bilbao.
- CCOO PCE, fortes a Bilbao.
- USO, certa influència entre els ambients obrers catòlics.
- COA, igual organització i incidència + que a Guipúscoa, encara que aquí són més minoritàries.

ORGANISMES UNITARIS

Govern Basc.

Es la continuació històrica del Govern Autònom eixit el 1936. Està format per les forces històriques a excepció + del PCE. (Veure requadre adjunt.)

Està ben organitzat a l'exili de París i també de Baiona, on posseeixen oficines i periòdics. Tenen voluntat de protagonisme i desigs d'apropament a l'Assemblea Popular d'Euzkadi.

Assemblea Democràtica d'Euzkadi

Només és real a Bizcaia. La componen les organitzacions presents a la "Junta Democràtica de España", al marge de cap organització basca. Segons certes informacions, es tractaria d'una maniobra del PCE per pressionar sobre l'ampliació del Govern Basc.

Assemblea Popular d'Euzkadi

Es la de més abast popular. La declaració pública sembla que també ha estat adreçada al PNB i al Govern Basc per a la seva acceptació. Cal a dir que tant + les CCOO majoritàries com les COA, així + com els grups nacionalistes la recolzen.

EUZKADIKO HERRIKOI B.

Aquesta declaració és un "acuerdo de principio cara a la constitución de un + Organismo Unitario que plasme la alternativa de Euzkadi al fascismo y conquista para nuestro pueblo las libertades democráticas y nacionales". Els punts de convergència són:

"1.- Nuestra más firme oposición a la monarquía de Juan Carlos así como a cualquier otra fórmula que signifique la continuidad del fascismo, y la necesidad de impulsar desde hoy en Euzkadi acciones

FORCES POLÍTIQUES

GOVERN D'EUKZADI

- + Partit Nacionalista Basc (PNB)
- + Comitè Nacional Basc del PSOE
- + CNT d'Euzkadi
- + Solidaritat de Treballadors Bascos (ELA)
- + UGT

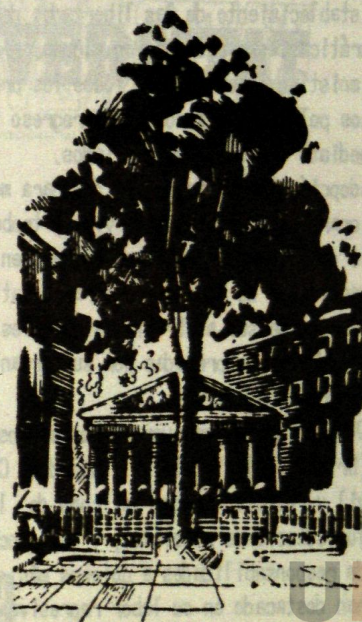
ASSEMBLEA POPULAR D'EUKZADI

- + ETA-V polític-militar
- + MCE
- + P Carlí d'Euzkadi
- + ORT
- + COA (comissions obreres patriotes)
- + EHAS (socialistes bascos)

Nota.- No es coneix l'existència organitzada de grups liberals o socialdemòcrates, tot i que existeixen en potència.

ASSEMBLEA DEMOCRÀTICA D'EUKZADI

- + Partit Comunista d'Euzkadi (lligat al PCE de Carrillo)
- + PTE
- + Partido Socialista Popular (Tierno)
- + CC OO del PCE
- + USO (Només a Biscaia)

de masas: paros, asambleas, manifestacions, boicots... como acciones necesarias hasta acabar con la monarquía juan Carlista y en defensa del legítimo derecho de nuestro pueblo a la libertad.

2.- El organismo -cuyo nombre es EUZKADIKO HERRIKOI BATZARRA- tratará de impulsar y coordinar los combates del Pueblo Vasco, estimulando para ello la formación de organismos unitarios estables a cuantos niveles sea preciso. Será, pues, un organismo de lucha, porque sólo a través de la más decidida lucha popular será posible dar satisfacción a las aspiraciones democráticas y nacionales de las masas. Será asimismo un organismo unitario, abierto a todos cuantos están dispuestos a combatir por dichas aspiraciones, porque no hay otro camino para vencer al fascismo que golpearlo todos a una.

3.- El organismo que nos comprometemos a construir no se contrapone a las articulaciones democráticas existentes ya en Euzkadi, cuyas insuficiencias constatamos. Es más: declaramos nuestra más completa disposición y nuestro interés para entablar conversaciones con todas las demás fuerzas que hoy luchan por la libertad del Pueblo Vasco, en especial con las Asambleas Democráticas y con el Gobierno Vasco en el exilio.

4.- EUZKADIKO HERRIKOI BATZARRA deberá dotarse de un programa que recoja las aspiraciones más sentidas de nuestro pueblo. Tal programa no está aún concreto en su totalidad y para ello las fuerzas firmantes se comprometen a continuar sus gestiones hasta elaborar un programa definido. Hasta el momento se ha llegado a una homogeneidad en torno a estos puntos programáticos:

- Establecimiento de las libertades democráticas, sin restricción alguna.
- Amnistía: libertad para todos los presos políticos y sindicales; regreso inmediato de todos los exiliados.
- Adopción inmediata de medidas para mejorar las condiciones de vida y trabajo de las masas populares vascas -en particular de la clase obrera- y satisfacción de sus aspiraciones sociales inmediatas, expresadas por sus organismos representativos.
- Disolución de los cuerpos represivos (Brigada Político-Social, Guardia Civil y Policía Armada) así como de las jurisdicciones especiales, y exigencia de responsabilidades a quienes más se han destacado en su labor represiva y criminal sobre nuestro pueblo.
- Reconocimiento de Euzkadi como naciona-

lidad con plena soberanía sobre sus intereses y destino. Aplicación a Euzkadi del derecho a la libre determinación de los pueblos, que significa el derecho del Pueblo Vasco a disponer con entera libertad de su futuro nacional, incluida la opción a crear un Estado propio.

- Establecimiento inmediato, y a título provisional, de un régimen de autonomía a través de un Estatuto Elaborado por una comisión creada para ello en el seno del EUZKADIKO HERRIKOI BATZARRA que recoja cuantas iniciativas proponga nuestro pueblo. Aunque no olvidamos los Estatutos del período republicano, creemos que tal Estatuto debe responder a la realidad actual de Euzkadi y a los avances logrados en nuestra lucha nacional, y por tanto debe, entre otras reivindicaciones:
 - surtir efecto en las provincias de Araba, Bizkaia, Gipuzkoa i Nafarroa.
 - instaurar el bilingüismo en todo el territorio vasco priorizando el euzkera y a toda la cultura nacional vasca por su actual situación de opresión.
 - expresar los lazos nacionales que unen, por encima de las fronteras estatales, a la población vasca de Lapurdi, Benaparra y Zuberoa con la de Araba, Bizkaia, Gipuzkoa y Nafarroa.
- Constitución, en el marco de tal Estatuto, de un Gobierno Provisional de Euzkadi, integrado por las fuerzas democráticas que deseen formar parte de él. Este Gobierno tendrá derecho a estar presente en nombre del Pueblo Vasco en el seno de los órganos del Poder Central que surjan tras la derrota del fascismo y la ruptura democrática. Euzkadi reconocerá al Gobierno Provisional Central siempre y cuando éste garantice el respeto de los principios y libertades aquí expuestos."

NOTA DE LA REDACCIÓN: El S.I.C. -"AVUI" ha inclós aquesta col·laboració d'un corresponsal exterior de l'"Equip AVUI" per considerar-la d'interès general, tot i que no es fa del tot solidari en les valoracions de l'esmentat corresponsal, les que califica d'honestes malgrat tot.

VE DE LA p. 3

"Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya" i PSAN (socialistes revolucionaris catalans), els quals es mantenen a distància de la CCFPC per les raons esmentades en l'anterior paràgraf;

- un fet cabdal de cara la resta de l'Estat, en haver aconseguit que en una mateixa i única plataforma unitària hi figures sin des dels liberals als comunistes;

- el prefigurament del que podria ésser un pre-govern provisional de la Generalitat de cara al trencament democràtic;

- finalment, l'estructuració d'una única plataforma de pacte polític, amb credibilitat de cara al Pacte general amb la resta de les instàncies unitàries de l'Estat espanyol.

Tot i el que acabem de dir, se'ns presenten d'immediat dues qüestions: a) "com queda" l'Assemblea de Catalunya; i b) què passa amb les forces polítiques de disciplina espanyola que actuen al nostre país i els organismes de massa?

Pel que fa al primer interrogant, hom pot dir que, segons les nostres informacions, les forces del CONSELL no han arribat a un acord total. El criteri preponderant és el següent: l'AdC pels seus propis plantejaments i documents no és un òrgan de direcció o pacte polític, i sí una instància unitària de convergència i mobilització popular per excel·lència. Es per això que l'ASSEMBLEA i el CONSELL acompleixen dues funcions diferents complementàries.

Quant al segon punt, els criteris del CONSELL encara no són del tot definits. Al respecte, cal recordar que el problema ha estat plantejat sobretot pel PTE i la sucursal del PSOE d'una banda, i CCOP d'una altra.

El que cal remarcar és la voluntat unitària expressada tant per l'ASSEMBLEA com pel CONSELL en el sentit de treballar cara la constitució d'un Govern Provisional de la Generalitat.

Es evident, tanmateix, que hi ha converses entre ambdós organismes. Per part d'alguns grups es propugna l'entrada del CONSELL al si de l'ASSEMBLEA, i per part d'uns altres es proposa la creació d'un nou organisme que englobi els dos existents, sota el nom de "Comitè Unitari de Catalunya".

AMNISTIA
- AMNISTIA

AMNISTIA
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

ARA
ORGAN CENTRAL DE FRONT NACIONAL DE CATALUNYA
PER UNS PAISOS CATALANS INDEPENDENTS I SOCIALISTES

**CATALUNYA
DEMOCRÀTICA**

Número 3

MONOGRÀFIC

Setembre 1975

Organ del Grup d'Acció al Servei de Catalunya (G.A.S.C.)

lluita
portantveu del socialisme
partit socialista d'alliberament nacional dels països catalans
independència

LA TERRA
BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ I DEBAT DE LA UNió DE PAGESSOS

Avant!
Organ del Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya

**CORRESPONDÈNCIA
SOCIALISTA**
ORGAN DE DISCUSSIÓ INTERNA
DE LA CONVERGÈNCIA
SOCIALISTA

**la veu
del camp català**
1975 N.º 38
Preu 1 Ptas.

UNITAT SOCIALISTA
Portavoc del Regenerament Socialista i Democràtic de Catalunya

LLIBERAMENT
quaderns al servei de la revolució
socialista d'alliberament nacional

**la veu dels
treballadors**
Portavoc del Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya
tota la gent
1975 N.º 38

treball
Proletaris de tots els països: uniu-vos!
Organ central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

EL POBLE VALENCIA
BUTLLETÍ DEL PARTIT SOCIALISTA DEL PAÍS VALENCIÀ
PSIV

UCHS CERVIS
SEMANARIO DE LA COMISION OBRERA
NACIONAL DE CATALUNYA

catalunya informa
CATALUNYA INFORMA... CATALUNYA INFORMA... CATALUNYA INFORMA...

UNIVERSITAT
REVISTA UNIVERSITARIA DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

CONVERGENCIA INFORMA

llegiu premsa democràtica

UNB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEROC

